

Drugi del kamniške obvoznice

Z manjšo slovesnostjo je bil predzadnji dan starega leta odprt novi most prek Kamniške Bistrice, ki omogoča preusmeritev tovornega in javnega prometa iz smeri Gornji Grad–Črnivec–Stahovica na Cankarjevo ulico in nato na prvi del obvoznice, ki je bila dokončana in odprta že leta 1981. Sredstva za gradnjo mostu – drugega dela obvoznice – v višini 35 milijonov dinarjev je prispevala občinska samoupravna komunalna skupnost, delno pa tudi republiška skupnost za ceste. Hkrati z gradnjo mostu je bila opravljena tudi regulacija Kamniške Bistrice s sredstvi območne vodne skupnosti Ljubljana-Sava.

Z dograditvijo novega železobetonskega mostu prek Bistrice na severnem delu mesta Kamnika je komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu pri občinskem izvršnem svetu uvedla nov prometni režim za tovornjake, za katere je poslej prepovedana vožnja po Medvedovi in Kidričevi ulici.

Most je odprl predsednik krajevne skupnosti Kamnik-Center Ferdo Cvetko, o nastajanju in pomenu nove pridobitve pa je govoril predsednik skupščine samoupravne komunalne skupnosti občine Kamnik Stane Zobavnik.

J. O.

RESOLUCIJA ZA LETO 1983

Osnovna naloga: izvoz na konvertibilno tržišče

Sprejem resolucije, ki določa razvoj naše občine v letu 1983, je bila osrednja tema na zasedanju vseh treh zborov občinske skupščine 27. decembra lani. Delegatom je razvojne možnosti na skupnem zasedanju predstavil predsednik občinskega izvršnega sveta France Jeras. Njegov ekspozé objavljamo v celoti.

V začetku decembra so zbori skupščine dali v javno razpravo osnutek resolucije o politiki izvajanja družbenega plana za leto 1983 z namenom, da v javni razpravi resolucijo dopolnimo s spremljajočimi dokumenti, predvsem pa, da dopolnimo ključne cilje.

Izvršni svet je na seji 20. decembra izoblikoval predlog resolucije, pri čemer je upošteval vrsto predlogov in pripomb iz javne razprave in vnesel nekatera nova spoznanja, ki so bila v tem času izoblikovana v republiki in federaciji. Opozoriti moram, da še vedno nimamo sprejetih popravkov družbenega plana 1981–1985 v nobeni družbenopolitični skupnosti, da še vedno nista sprejeti resoluciji za leto 1983 ne v federaciji in ne v republiki in da še vedno niso sprejeti spremljajoči, izvedbeni akti, ki bodo pogojevali realizacijo resolucije in bodo določili pogoje gospodarjenja v naslednjem letu.

Ceprav teh dokumentov še ni, naš izvršni svet predlaga, da resolucijo za leto 1983 sprejmete, ker ocenjujemo, da so znani ključni cilji razvoja v letu 1983 in s tem postavljene tudi naloge. Če pa bodo izvedbeni akti tako spremenili pogoje gospodarjenja, da ključnih ciljev ne bo mogoče doseči, bo izvršni svet pravočasno pripravil popravek resolucije in ga dal v sprejem.

Kateri so ti ključni cilji?

Najvažnejši je vključevanje jugoslovanskega gospodarstva v mednarodno delitev dela in to s povečanim izvozom blaga in storitev in skrajno selektivnim uvozom. Slovensko gospodarstvo bo letos izvozilo na konvertibilni trg za 5% več blaga in storitev kot lani, s čimer je za 15% zgrešilo z resolucijo postavljeni cilj. Predlog slovenske resolucije za prihodnje leto, torej leto 1983 zahteva najmanj za 18% več izvoza blaga

in storitev. Takšno povečanje izvoza Slovenija mora doseči, če hoče pokriti obveznosti do tujine in uvoziti najnujnejše surovine za izvozno gospodarstvo in delno blago za široko potrošnjo.

Za doseg tega cilja je predviden sprejem naslednjih ukrepov:

- povečana udeležba izvoznikov na ustvarjenih devizah. Slovenski predlog je, da naj bi se doseženo 30% udeležbo povečala na 47%, seveda selektivno, glede na udeležbo domačih surovin v izvoženih proizvodih.

- povečala naj bi se izvozna stimulacija za dosežen izvoz na konvertibilno področje. V ta namen bo uveden poseben davek iz dohodka TOZD. Pri tem je treba poudariti, da to ne pomeni povečane obremenitve gospodarstva, ampak le prelihanje dohodka neizvoznikov k izvoznikom.

- izvoz blaga in storitev bo skrajno selektiven. Prednost pri uvozu bo imelo izvozno usmerjeno gospodarstvo in tisto blago za široko porabo, ki ga doma ne moremo proizvesti. Uvoza opreme prihodnje leto ne bo. Sprejet je že zakon, ki prepoveduje plačilo opreme iz uvoza za prihodnje leto z možnostjo podaljšanja za naslednja leta.

- zmanjšan bo davek iz dohodka izvoznikom glede na doseženo višino izvoza.

Naš predlog resolucije povečuje izvoz za 19%. Cilj je postaviti zelo visoko, vendar pa gospodarstvo ocenjuje, da ga bo doseglo, če bodo ustrezni izvedbeni akti pravočasno sprejeti in če bo izvoznemu gospodarstvu zagotovljen reprodukcijski material. Pri tem moram posebno izpostaviti letošnje izvozno-uvozno gibanje v Kamniku, ki zasluži posebno pohvalo. Letos bo naše gospodarstvo izvozilo za dobrih 23% več kot lani in pri tem uvozilo za manj kot 50% izvoza. S tem uspehom smo že presegli slovenski izvoz blaga in storitev, saj je v devetih mesecih Slovenija izvozila 7,8% celotnega prihodka, Kamnik pa 8,8%.

Drugi ključni cilj vseh družbenopolitičnih skupnosti pa je nujno zmanjšanje investicijske, osebne, splošne in skupne porabe. Ta naloga je majhna, če želimo pospešiti izvozno usmerjeno gospodarstvo in pričeti povečevati novo vrednost. Trošili smo več, kot smo ustvarili. Naj navedem samo dva podatka: kreditov, domačih in tujih, smo angažirali za en in pol letni družbeni proizvod celotnega jugoslovanskega gospodarstva. In drugi podatek: Jugoslavija si je v letih 1976–1980 povečala družbeni proizvod za račun tujih kreditov za 3,2% letno. Samo zaradi odplačil kreditov tujini bo družbeni proizvod v Jugoslaviji v letu 1983 manjši za 8,2%. Ob tem podatku se moramo zamisliti, predvsem pa kamniški gospodarstveniki, saj je znano, da je bilo kamniško gospodarstvo investicijsko slabo in da ima zaradi tega povsem zastarelo opremo.

Ker pa so pogoji investiranja v naslednjih letih izredno selektivni, saj so dosežani skrajno omejitveni kriteriji še zožujejo, bo toliko težje uresničevati, tudi te, v resoluciji navedene investicijske programe.

In prav tu, na področju investicij, je naš izvršni svet zelo črnogled, ker z zastarelo tehnologijo naše gospodarstvo ne bo dolgo konkurenčno niti na domačem, kaj šele na svetovnem trgu. Zaradi tega je naš izvršni svet na predlog odbora gospodarske zbornice naročil izdelavo analize komparativnih prednosti kamniškega gospodarstva in v resolucijo napisal, da bo podpiral samo tiste investicije, ki bodo izpolnjevale državne kriterije. S tem gospodarstvu priporočamo, naj ne troši negospodarno že tako majhne akumulacije v investicije, ki ne povečujejo proizvodnje in naj v primeru, da teh programov nima, naloži akumulacijo gospodarneje, vsaj v obratna sredstva. To priporočilo je še toliko bolj na mestu, ker bo ponovno povišana bančna obrestna mera, drastično bodo povečane zamudne obresti, znižani plasmani bank in zmanjšane udeležbe bank v obratna sredstva. Pripravlja se prvi odlok iz te skupine in to bo prepoved dajanja kreditov za izplačilo osebnih dohodkov.

V skupini gospodarstva naj omenim dve prednostni razvojni nalogi, za kateri menimo, da imamo vse naravne in druge pogoje za njun razvoj. To sta kmetijstvo in turizem. Izvršni svet ima izdelane programe, kako ju razviti, kot pomembni gospodarski panogi naše občine. Žal pa je za obe značilna izredna neorganiziranost in nepovezanost. V turizmu želimo vse dejavnike povezati v enotno turistično ponudbo Kamnika in to ponudbo vključiti v širši prostor. Delno nam je povezovanje že uspelo, zatika pa se ponovno pri TOZD Gostinstvo in turizem v Integralu. Če bo pri povezovanju obeh dejavnosti, kme-

tijstva in turizma, prišlo še do dodatnih zapletov, se bomo morali poslužiti tudi novih prisilnih ukrepov.

Zmanjšati bo potrebno tudi osebno in skupno porabo, ker takšnega standarda, kot ga imamo, gospodarstvo ne more več zdržati. Pri osebni porabi se škarje zapirajo z obema krakoma: na eni strani republiška resolucija zahteva, da se osebni dohodki gibljejo v odvisnosti od ustvarjenega čistega dohodka, ujava pa tudi dodatne obremenitve iz osebnega dohodka: davek za oblikovanje republiških blagovnih rezerv, davek za plačilo kotizacije republike federaciji in še nekatere. Drugi krak, ki bo zmanjšal standard, pa bo občutno podražitev vseh vrst energije, železniškega prevoza, živine in stanovanj.

Skupno porabo pa bo zmanjšala prepoved investiranja v nove objekte iz prispevne stopnje, na drugi strani pa krčenje programov. Krčenje programov pa pomeni zmanjšanje pravic, ki jih že imamo in smo zanje mislili, da so nedotakljive. Zato tudi naš predlog resolucije ne predvideva v skupni porabi nobenih vlaganj v nove objekte iz prispevne stopnje. Še celo te, nujne adaptacije, ki jih v resoluciji predlagamo, bo potrebno ponovno preveriti.

Oskrba z osnovnimi življenjskimi artikli je bila ena od najpomembnejših nalog, s katero smo se v letošnjem letu srečevali. Izvršni svet ocenjuje, da je bila založenost trga v letošnjem letu dobra, še več, na kamniškem trgu smo prodali za 5% več življenjskih dobrin kot lani. Pri tem je treba pohvaliti prizadevanje

(Nadaljevanje na 2. strani)

Slovesnost na Kostanjski planini

Ob obletnici tragičnega dogodka na Kostanjski planini je bil tudi letos tradicionalni – že deseti po vrsti – pohod, ki se ga iz leta v leto poleg preživelih borcev in aktivistov udeležuje tudi vse več mladih. Na spominski slovesnosti ob spomeniku šestnajstim padlim borcem je govoril Franc Šetinc, predsednik republiške konference SZDL. (Več na 3. strani)

Hura, počitnice

Počitnice so pred vrati in kot vedno bodo polne veselja. Zadnje dni se učenci pogovarjajo le še o tem. Vsi že odštevamo dneve, ki nas ločijo od težko pričakovanih počitnic. Vprašali sva nekaj učencev, kaj kanijo početi med počitnicami.

Katarina iz 5. d pravi, da se počitnic zelo veseli, ker bo mir pred učenjem in nalogami. Seveda si želi tudi snega.

Miloš iz 5. c je povedal, da se mu zdijo počitnice odločno prekratke, saj mu ni nikoli dolgčas. Proste dni bo izkoristil za smučanje, če bo sneg, sicer pa bo hodil v Tivoli plavat. Tanja iz 7. c je rekla, da se počitnic veseli, ker bo imela lepo spričevalo. Počitnice bo preživela doma. Tamara iz 5. d pa si želi mnogo snega, saj so smuči in sani že pripravljene. Pa tudi brez snega bodo počitnice hitro minile. Torej – mi smo pripravljeni na sneg.

Sabina Kolbl, Mateja Kregar, novinarski krožek OŠ Frana Albrehta, Kamnik

Priznanja za prispevek h krepitvi obrambne sposobnosti

Osrednja občinska proslava ob dnevu JLA in 30-letnici ustanovitve ZRVS Jugoslavije je bila 18. decembra v športni dvorani ŠCRM. Slavnostni govornik je bil predsednik predsedstva občinske konference ZRVS Zvone Cvek. V kulturnem programu so sodelovali: moški pevski zbor Solidarnost iz Kamnika, dijaški ŠCRM in vojak iz kasarne »Boris Kidrič« iz Šentvida pri Ljubljani.

Najprej je bil svečan sprejem mladincev in mladink prostovoljcev v enoto Teritorialne obrambe občine Kamnik. Nato je Zvone Cvek podelil plakete Zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije Janezu Malešu in Slavku Zaletelu, zlato značko ZRVS Jugoslavije pa Antonu Fišerju in Mihi Černeliču za izjemen prispevek v razvoju zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije, krepitvi splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, razvoju in uveljavljanju ZRVS Jugoslavije v družbi.

Trinajst rezervnih vojaških starešin je prejelo priznanja občinske konference ZRVS Kamnik: Vid Pirš, Janez Bajde, Ivan Pirc, Janez Romšak, Jože Zadržal, Julij Očepek, Jože Pečecnik, Ramo Rekanović, Alfonz Boltar ml., Franc Zupan, Jože Šuštar, Božidar Lisičič in Jože Jeras.

V imenu republiškega sekretariata za ljudsko obrambo je predsednik sveta za LO, varnost in družbeno samozaščito občine Kamnik, Ivan Justinek, podelil priznanje za večletno ustvarjalno delo ter dosežene uspehe pri razvijanju teritorialne obrambe občine Kamnik Dušanu Štefeli in Angelci Hribar.

Pohvale komandanta pokrajinskega štaba za teritorialno

obrambo Ljubljanske pokrajine za izredne uspehe, dosežene pri izvrševanju nalog v urjenju in vzgoji, krepitvi moralnopolitične enotnosti ter bojne pripravljenosti štabov in enot teritorialne obrambe je podelil Ivan Hribar pripadnikom teritorialne obrambe:

Niku Pinteriču, Ivanu Križniku, Vladimirju Novaku, Mariji Hribar, Marjanu Križniku in Antonu Lipovšku.

Mag. Ivan Justinek je podelil tudi občinska priznanja Sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito za aktivno in ustvarjalno delo na tem področju. Priznanja so prejeli: Franc Ipavc, Brigita Žagar, Informativno propagandna komisija Srednja vas, Pavel Petkovšek, Janko Uršič, Anton Klemen, Albert Žibert, Avgust Iskra, Ivanka Jenko, Alojz Bec, Filip Jeras, Alojz Zupan, Rudi Plevel, Gasilska enota Kamnik, Stojan Matoh, Dušan Osredkar, in Janez Podjed.

Pohvale komandanta občinskega štaba za teritorialno obrambo Kamnik je podelil Arko Jože, in sicer: Juliju Bernotu, Stanislavu Šuštarju, Jožetu Balohu, Tomažu Kališniku in Vojku Hriberšku.

Na slovesnosti so razglasili tudi napredovanja rezervnih vojaških starešin.

VERA MEJAC

● Na proslavi ob dnevu JLA in 30-letnici ZRVS je govoril predsednik predsedstva občinske konference zveze rezervnih vojaških starešin Kamnik, Zvone Cvek. Del njegovega govora objavljamo:

Letošnje praznovanje JLA 22. decembra sovpada tudi s praznovanjem tridesetletnice ustanovitve zveze rezervnih vojaških starešin. ZRVS ima v bistvu prav tako kot JLA svoje korenine v narodnoosvobodilnem boju. Med narodnoosvobodilnim bojem so se stotisoči mladih borcev razvili v sposobne vojaške in politične funkcionarje. Zato je bilo ob koncu vojne dovolj starešinskega kadra, ne samo za mirnodobne potrebe naše armade, temveč se je moral večji del kadra preusmeriti v obnovo in izgradnjo naše države. Potrebe po ljudeh, ki bi v najkrajšem času in z lastnimi silami odstranili posledice vojne in začeli graditi novo Jugoslavijo, so bile ogromne. Zato so kmalu po končani vojni večji del starešinskega kadra prevedli v rezervo in ga usmerili v najrazličnejše dejavnosti naše socialistične skupnosti. Tako smo dobili jedro rezervnega starešinskega kadra naše armade.

Nagel razvoj vojaške tehnike je zahteval, da so rezervni vojaški starešine vselej na tekočem glede stanja vojaške organizacije, taktike in tehnike pri nas in na tujem. V danih okoliščinah je bilo neizvedljivo, da bi armada poleg svojih vsakodnevnih nalog vzdrževala stalne stike s stotisoči rezervnih oficirjev in podoficirjev in da bi jih seznanjala z najnovejšimi nalogami v zvezi z obrambo naše socialistične domovine.

Iz teh in še drugih razlogov se je povečevala potreba po posebnem združenju rezervnih oficirjev, ki naj bi prevzelo vrsto nalog s področja krepitve obrambne moči države. Tako je prišlo do ustanovitve »Združenja rezervnih oficirjev Jugoslavije«, v Beogradu 29. in 30. aprila 1952.

Danes so vsa področja delovanja ZRVS grajena na programih socialistične zveze delovnega ljudstva in idejnih izhodiščih Zveze komunistov, na osnovi konkretnih sklepov, ki so opredeljeni v sprejetih kongresnih dokumentih in nalogah, ki iz njih izhajajo. Osrednjo pozornost namenja ZRVS rednemu in sodobnemu usposabljanju. Člani ZRVS bomo tudi v bodoče svoja znanja in sposobnosti uporabljali pri nalogah, ki jih imamo v krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela ter v organih samoupravnih interesnih in drugih skupnostih na področju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Svečan sprejem mladincev in mladink prostovoljcev v enoto TO. Od leve proti desni: Matej Narat, Mitja Dolinšek, Milan Sušnik, Alenka Osolin, Mira Jurjevič, Barbara Pinterič, Zdenka Korbar, Igor Sušnik in Simona Brlogar

Popravek

V prejšnji, to je 22. številki Kamniškega občana je v delegatski prilogi pri tiskanju izpadlo pet sodnikov porotnikov za kamniško občino in sicer: Janez Markovič, Vera Mejač, Ferdinand Mihelič, Stane Novak in Ana Očepek. Ime tovariša Orehovca je Ivan Orehovec in ne Janez Orehovec, kot je bilo napak objavljeno.

OD VSEPOVSOD

● V Skopju bodo uvedli bone za olje in prašek

SKOPJE – Na pobudo mestne konference SZDL so v glavnem mestu Makedonije sklenili, da bodo uvedli bone za preskrbo s tistimi proizvodi, ki jih primanjkuje. Tako bodo Skopljanci januarja dobili na mesec liter jedilnega olja na družinskega člana, samci na mesec kilogram pralnega praška, dve, tri ali štiričlanska družina tri kilograme, več kot štiričlanska pa štiri kilograme. Ob tem pravijo, da boni ne bodo trajna oblika urejanja preskrbe, temveč naj bi samo preprečili špekulacije, ki so se pojavile pri redni oskrbi s temi življenjskimi potrebščinami.

● Novembra slabši rezultati jugoslovanske industrije

BEOGRAD – Jugoslovanska industrija je novembra izdelala za 3,1 odstotka manj kot novembra lani. Skupni obseg proizvodnje v enajstih mesecih letos pa je bil tolikšen, kot v istem obdobju lani. Največje nazadovanje je novembra zabeležila hrvaška industrija, in sicer za sedem odstotkov, v Makedoniji so izdelali za 5,2 odstotka manj, v Vojvodini za 3,9, v Črni gori pa za 2,7 odstotka manj. Več so v tem mesecu izdelali na Kosovem, in sicer za 6,5 odstotka, v BiH za 0,3 odstotka, v Sloveniji pa toliko kot lani.

● Lanske izgube še vedno niso »pokrite«

BEOGRAD – Po zaključnem računu v letu 1981. je bilo v Jugoslaviji za 28,6 milijard dinarjev neporavnanih izgub. Izgube je imelo 1064 temeljnih organizacij, v katerih je bilo zaposlenih 237 tisoč delavcev. Po podatkih SDK so dosedaj opravili sanacijo v 867 tozdih z nekaj več kot 191 tisoč zaposlenimi, trinajst temeljnih organizacij pa je šlo v stečaj. Največ nepokritih izgub imajo na Hrvaškem, zatem v Srbiji in na Kosovem.

● Ustavno sodišče se ne bo izreklo o privilegijih

BEOGRAD – Ustavno sodišče je sklenilo, da ne bo ocenjevalo ustavnosti določila o olajšavah, ki so jih deležni delavci JAT, PTT in Jugoslovanskih železnic, kajti o tem naj bi se pogovorili prihodnje leto. Kljub temu so v omenjenih delovnih organizacijah že precej skrčili obseg ugodnosti, ki so jih imeli delavci in njihovi družinski člani. Tako je JAT ukinil popuste, ki so jih prej priznavali staršem

zaposlenih, zaslužnim delavcem in častnim članom organizacij. Pravico do cenejše vožnje so obdržali samo delavci JAT in najožji družinski člani. Jugoslovanske železnice so zmanjšale popuste od 13 na pet vrst vozovnic. V 61 delovnih organizacijah PTT pa so ukinili 50 odstotni popust pri telefonskih uslugah.

● Nov način obračunavanja elektrike v Vojvodini

NOVI SAD – V tej avtonomni pokrajini bodo januarja uvedli nov tarifni sistem pri prodaji oziroma obračunavanju elektrike. Najpomembnejša novost je, da bodo elektriko pozimi obračunavali dvakrat dražje kot poleti. Zimska tarifa za elektriko naj bi veljala od oktobra do 31. marca.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE KAMNIK p. p.

Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo SKG p. o. Kamnik
OBVESTILO

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik obvešča, da bodo v l. 1983 lahko kandidirali za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti (kreditiranje gradnje, nakupa in prenove stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lastnini) le tisti upravičenci, ki bodo pri banki sklenili pogodbo o namenskem varčevanju najkasneje do 31. 1. 1983.

Elektroinštalacije in popravila raznih strojev
RAJKO POTOKAR
Rožično 2, Sela, Kamnik

Sprejema naročila za elektroinštalacije za leto 1983

(Nadaljevanje s 1. strani)

DO Kočna, ki je osnovni nosilec preskrbe. Žal pa dobrine niso bile pravično razdeljene med občane. Nekateri so si na račun drugih nakopili toliko prekomernih zalog, da je bila zaradi tega oskrba izredno motena. Zato je moral izvršni svet nastopiti z nekaterimi omejitvami, ki so sicer naredile nekaj več reda na trgu, niso pa odpravile potrošniških mrzlic.

Tudi v prihodnjem letu računamo, da bo v povprečju osnovnih življenjskih dobrin dovolj, čeprav zna priti do občasnih motenj na trgu. Na osnovi letošnjih izkušenj se je izvršni svet odločil, da z omejitvenimi ukrepi, kot so boni ali celo živilske karte, kot nekateri predlagajo, ne bo nastopal. S pravičnejšo razdelitvijo dobrin se morajo z vso odgovornostjo ukvarjati trgovci in občani sami preko potrošniških svetov.

Izpostaviti moram še problem financiranja zagotovljene oskrbe z osnovnimi življenjskimi artikli. Proizvajalci hrane zahtevajo plačila naprej, pa svolaganja in brezobrestne kredite. Tako mora trgovina poleg bančnih sredstev, ki so postala izredno draga, angažirati ves več lastnega denarja. Zato je izvršni svet svetoval DO Kočna, da začasno ne gradi novih prodajnih zmogljivosti, ampak razpoložljiva sredstva angažira za zagotovitev manj motene oskrbe.

Izvršni svet vam predlaga v letu 1983 takšen razvoj, ki je v danih razmerah edino možen. Začasno omejevanje vseh oblik porabe je gospodarska nužnost, ne pa vzrok za malodušje. Menimo, da smo postavljene resolucijske cilje sposobni doseči in če jih bomo, bo zaključek leta 1983 gospodarsko vsaj približno tako uspešen, kot je letošnji. Bo pa med letom prihajalo do problemov, pa tudi do konfliktnih situacij, ki pa jih bomo morali s polno mero odgovornosti razreševati v dobro kamniškega gospodarstva in občanov.

V razpravi je sodelovalo več delegatov. Jože Romšak, delegat konference delegacij tozdr Gozdarstvo, Veterinarski zavod in drugi je predlagal višjo stopnjo prispevka od bruto osebnih dohodkov, od 0,4 na 1 odstotek; sredstva naj bi porabili za nadomestila in tudi za udeležbo pri investicijah v kmetijstvu in za povečanje tržnih zalog hrane. Marinka Pinterič, delegatka Svitanita je med drugim opozorila, da je za večino tovarnih izvoz dohodkovno manj zanimiv od prodaje doma in da se bodo zato odločale le za tolikšen izvoz, da si bodo zagotovile lastne uvozne potrebe. Menila je še, da je predvideno povečanje prispevne stopnje za družbene dejavnosti previsoko. Njeno pripombo je potrdil tudi delegat Stola Matjaž Drčar. Helena Pikel-Istenič, delegatka konference delegacij Zdravstveni dom in Lekarna pa je opozorila na težave v zdravstvu, ob dejstvu, da so se z revalorizacijo ob koncu leta cene storitev za vse leto 1982 povečale za 5,1 odstotka, s čimer se bodo še povečale izgube kamniške zdravstvene skupnosti, saj okrog polovice sredstev porabi za plačilo specialističnih storitev v Kliničnem centru. Vprašala je, kako bodo pokrite višje cene storitev oziroma ali naj bi jih pokrivali s sredstvi, namenjenimi za osnovno zdravstvo.

Boris Bavčar, delegat iz Duplice je opozoril, da v resoluciji ni zajeta gasilska dejavnost, za katero je program izdelan. Majda Korošec iz Mevelj pa je prenesla zahtevo iz svojega okolja: da namreč v resoluciji dobi prostor adaptacija šole in gradnja samopostrežne trgovine v Vrhpolju, ker sodita v prednostni naložbi v družbenih dejavnostih oziroma v gospodarstvu.

Na vprašanja in pobude za d. polnitev resolucije je odgovoril Boris Zakrajšek, predsednik komisije za družbenoekonomske odnose in razvoj.

Posredoval je predlog izvršnega sveta, naj bi delegati v resoluciji sprejeli dodatno besedilo, ki pravi, da bodo imele med družbenimi dejavnostmi prednost naložbe v izobraževanje in zdravstvo – fazna gradnja zdravstvenega doma. V primeru, da medobčinska zdravstvena skupnost ne bo sofinancirala te gradnje, kar bo dokončno jasno konec januarja pa bo izvršni svet predlagal spremenjeno dinamiko porabe sredstev samopriskvka.

Nato je pojasnil, kakaj predlaga na višina prispevne stopnje za družbene dejavnosti. V letu 1982 je namreč prispevna stopnja v višini 19,5 odstotka zaostala za možnim povečanjem na 22,5 odstotka, tako da je bila občina v slovenskem merilu po višini prispevne stopnje med zadnjimi, na 54. mestu. S prispevno stopnjo, kakršna je predvidena v resoluciji pa bi se po prvih podatkih povzpeli le nekaj mest višje. Upoštevati je treba tudi povečanje cen storitev specialističnih zdravstvenih ustanov, kar za kamniško zdravstveno skupnost pomeni deset milijonov primanjkljaja. Predlagal je, da bi izvršni svet že ob četrtletju pripravil poročilo o uporabi sredstev v družbenih dejavnostih ter upoštevanje nominalno povečevanje osebnih dohodkov predlagal morebitne spremembe, če bodo te potrebne.

Odgovoril je tudi na dvome o možnostih povečanja izvoza; poudaril je, da je tako obnašanje – torej izvoz, ki zagotavlja le lastne uvozne potrebe – pripeljalo do razmer, v kakršnih je naše gospodarstvo. Tako miselnost bo treba preseči, z dodatnimi izvoznimi spodbudami na osnovi zakona (dodatni davek iz dohoda OZD v višini 2,8 odstotka) pa bodo zagotovljene tudi dodatne spodbude izvoznikom, na konvertibilni trg. Dodal je še, da ni mogoče na hitro sprejeti odločitev o višjih sredstvih za pospeševanje kmetijstva.

Boris Zakrajšek je podprl predlog, naj bi požarno varstvo – torej program gasilstva – vključili v resolucijo, za obe investiciji v krajevni skupnosti Nevleje pa je dejal, da sta v resoluciji vključeni, da pa je njuna uresničitev odvisna od gospodarskih razmer, saj bo gospodarstvo moralo akumulacijo v prvi vrsti uporabiti za posodabljanje proizvodnje.

Delegati so resolucijo – dopolnjeno s predlogom izvršnega sveta o prednostnih naložbah v družbenih dejavnostih in predlogom delegata iz Duplice o požarni varnosti – na ločenem glasovanju sprejeli.

RAZPIS

Žiri za podeljevanje priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda pri občinski konferenci SZDL

razpisuje

10 PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA V LETU 1983

Priznanja so namenjena posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek v dosežkih trajnejšega pomena pri

- razvoju naše samoupravne socialistične družbe
- uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega življenja in dela ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju samoupravne organiziranosti temeljnih samoupravnih skupnosti.

- krepitvi SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,
- neposrednemu uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh področjih družbenega življenja.

Predloge z obrazložitvijo in utemeljitvijo naj predlagatelji posredujejo Žiriji za podeljevanje OF pri OK SZDL, Kamnik, Titov trg 1, najkasneje do 15. marca 1983.

Žiri za podeljevanje priznanj OF

Po 40 letih

Spomini ne zbledijo

Decembrski pohod na Kostanjsko planino je postal tradicionalen. To sedaj že lahko rečemo, saj že nekaj let ugotavljamo, da je iz leta v leto več udeležencev tega pohoda. Tudi lanskega pohoda se je udeležilo več pohodnikov kot prejšnje leto. Kako tudi ne?

Vreme je bilo kot naročeno, organizacija v rokah krajevne organizacije ZRVS iz Tuhinja pa izvrstna. Pa še nekaj – najpomembnejše.

Lani je bila 40. obletnica bitke na Kostanjski planini, ko je 24. decembra 1942 v neenakem, srčitem boju z nemškimi vojaki in policisti iz Kamnika, Kranja in

preživeli borci dopolnijo podoben boj pred štiridesetimi leti! Kje je padel komandant Matevž? Kje sta padla komandirja Miha in Dušan? Kje se je bojeval 8-letni Poldek?

Še so živi ljudje, ki se spominjajo nemških kolon, zelenec, kakor so jim rekli, ki so se 24. decembra 1942 s tuhinjske strani vzpenjale proti Slevcu na Kostanjski planini. Vojaki so bili v belini snega kot pošasti – grozljivi špalir smrti, ki so jo vodili s seboj. Več tisoč sovražnih vojakov je bilo. Več tisoč na en sam – Kamniški bataljon. O njegovem junaštvu so Nemci še dolgo govorili. Padel je že ves poveljniški kader, padlo je 16 borcev, toda

koncept ljudske obrambe in družbene samozasčite.

Kaj moramo storiti, da ne bi bilo več vojne? Da bi bilo našim otrokom prihranjeno vse gorje okupacije, vojne, sovraštva! Da bi živeli, kot živijo otroci! Da ne bi bilo več prizora, ko je ženica v taborišču grudico prsti z domače njive stiskala v osušeni pesti, ko je umirala! Tako si je želela videti še enkrat svoj vinograd, pa ti sto visoko, staro jablano pred hišo, tako si je želela košček toplega domačega kruha...

Utrjevati moramo mostove, ki so v tem grozljivem, stehiziranem, potrošniškem, vsakršnega uničevalnega orožja polnem svetu še ostali in ki nam vlivajo upanje v mir. Postavljati moramo vedno nove, kajti prepad med blokci grozi, da bo atomska katastrofa raznesla ta svet. Vojške, finančne in politične vrhove supersil moramo spraviti k pameti! Moramo!

Jugoslavija ima pri tem pomembno vlogo, ima zalogo veljave in ugleda, ki pa ni neizčrpna, če je ne bomo obnavljali z vedno novimi dokazi naše naprednosti, naše ustvarjalnosti, našega dela. Z dejanji in s pametjo, ne z besedami in kričavim samoljubljem. Hoditi moramo po Titovi poti bratstva in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi. Pri tem se moramo zavedati, da ta pot ni kot zemljevid, na katerem so do potankosti zarisane vse ceste in vse točke našega razvoja v prihodnost. S takim pasivnim pogledom na Titovo pot bi žalili spomin na Tita in njegova dela, kajti če bi on tako gledal na revolucijo in napredek, ne bi bilo leta 1941, 1948 in vseh drugih njegovih in naših velikih dejanj, ki jih pozna ves svet.

Pravijo, da se nam z novim letom odpira nov, še težji, vsakršnih bremen in omejitev poln čas. Takšno opozorilo je za stremenitev dobro, ni pa preveč spodbudno za široko družbeno akcijo, za ustvarjalnost. Zatorej je bolje reči, da se nam odpira čas, ki terja od nas več odgovornosti in več ustvarjalnega dela, več skromnosti in več dejanskih delovnih podvigov, več resničnega samoupravljanja in več samoupravljalškega reda. Če bo tega več, potem ne bo tako hudo in tako črno, kakor nam nekateri poskušajo prikazati prihajajoče novo leto. Bremena postajajo pogosto pretežka zato, ker ne storimo tistega, kar je naloga današnjega dne, ker hočemo že danes pojesti tisto, kar bo ustvarjeno šele jutri, ker pogosto cilj razglamo že kot stvarnost.

Sledimo zgledu hrabrih borcev, ki jim ni bilo žal življenja ali zdravlja ali mladosti, da bi nam zagotovili srečo in mir!

Razžarjeni obrazi in stiski rok preživelih borcev bitke na Kostanjski planini ter številna, vedno večja udeležba na spominskem pohodu nam zagotavljajo, da spomini ne zbledijo in da bomo znali očuvati pridobljeno, tisto, za kar so premogli dali svoje najdražje – svoja življenja.

Ob recitacijah tuhinjskih mladincev in pesmih pevcev iz Tuhinja smo si zaželeli – nasvidenje na naslednjem pohodu.

MAJ

Programska konferenca SZDL

Še več odprtosti k ljudem

V Socialistični zvezi je že ustaljena praksa, da se konec leta zberejo delegati občinske konference na programski seji ter ocenijo delovanje te najširše družbenopolitične organizacije v preteklem letu in sprejmejo programske usmeritve za naslednje leto. Vsaki programski konferenci dajejo pečat aktualna politična dogajanja. Tako je bila na lanski programski seji osrednja tema priprave na skupščinske volitve, na letošnji pa prizadevanja za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije. Vsem programskim konferencam pa je skupen en smoter, to je oceniti uresničevanje vloge, uspešnosti in učinkovitosti socialistične zveze na vseh ravneh skozi konkretne družbenopolitične akcije. Za to pa je bilo v preteklem letu dovolj priložnosti, saj je bilo leto 1982 za socialistično zvezo eno najbolj razgibanih.

Iz poročila o delu občinske organizacije SZDL v letu 1982 in uvodnega referata predsednika občinske konference SZDL Antona Fišerja je bilo moč razbrati vso širino delovnega obsega občinske organizacije SZDL. Poleg vrste nalog v pripravah in izvedbi skupščinskih volitev je zaostrovanje gospodarskih in z njimi političnih razmer odpiralo mnoge nove in zaostrovalo stare probleme. To je terjalo nenehno mobilizacijsko in akcijsko, v razreševanje konkretnih vprašanj usmerjeno aktivnost socialistične zveze.

Priprava na volitve in izvedba volitev samih, kakor tudi konstituiranje delegacij in aktiviranje delegatskih skupščin je kljub občasnim manjšim težavam potekala v skladu s programom. Veliko truda je bilo vloženo v izboljšanje dela delegatskega sistema, kar je dalo tudi nekatere rezultate, prav ti pa nas tudi zavezujejo, da s to svojo aktivnostjo nadaljujemo. Manj uspeha pa smo imeli pri oblikovanju konferenc delegacij, kar bo v bodoče nedvomno potrebno popraviti. Delegati so ocenili, da delegatski sistem z izjemo nekaterih področij dobro deluje, da pa se še vedno pojavljajo nekatere pomanjkljivosti, predvsem slaba povezanost delegacij s samoupravo v svojih sredinah.

V letu 1982 je Socialistična zveza usmerjala svojo aktivnost tudi v uresničevanje temeljnih izhodišč politike gospodarske stabilizacije. S tekočim tedenskim spremljanjem aktualne gospodarske in politične situacije v občini in usklajevanjem družbenopolitične aktivnosti se je bolj

kot kdajkoli prej neposredno vključevala v razreševanje konkretnih odprtih in perečih vprašanj. Ob aktivnostih za razreševanje konkretnih vprašanj je tekla tudi permanentna akcija obveščanja in seznanjanja delovnih ljudi in občanov s tekočim gospodarskim in političnim položajem v občini. Zelo široko je bila organizirana in izpeljana tudi javna razprava o srednjeročnih planskih dokumentih. Največja pozornost pa je bila nedvomno namenjena vprašanju preskrbe, predvsem s kurjavo in osnovnimi življenjskimi izdelki, pri čemer so svojo vlogo v dobri meri odigrali tudi potrošniški sveti.

Ko so delegati ocenjevali delo krajevnih organizacij SZDL v preteklem letu je bilo ugotovljeno, da so opravile veliko nalog od priprav na volitve do aktiviranja potrošniških svetov, vendar so bile pri svojem delu še vedno premalo obrnjene navzven k občanom. Pri oblikovanju krajevnih, uličnih in vasiških odborov so bili storjeni šele prvi koraki, zato bo to ostala ena od nalog še v naslednjem letu.

Družbenoekonomske in družbenopolitične razmere ter nadaljnje razvijanje samoupravne demokracije zahtevajo učinkovito dejavnost socialističnih sil, kar bo še posebej pomembno v naslednjem letu. Zato moramo sproti preverjati svojo mobilizacijsko in akcijsko učinkovitost ob vsaki skupni nalogi ter oblikovati take metode dela, ki bodo nenehno ustvarjale pogoje za zavestno in množično delovanje delovnih ljudi in občanov, mora biti vodilo občinske organizacije SZDL v naslednjem letu. Pri tem moramo graditi na izkušnjah, ki nam jih ne bi smelo manjkati.

V usmeritvah aktivnosti občinske organizacije v naslednjem letu je v ospredju ena naloga, uresničevanje ciljev in nalog ekonomske stabilizacije. Tej nalogi bo podrejena celotna aktivnost socialistične zveze kot fronte organiziranih socialističnih sil. V okviru vključevanja v skupne napore celotne družbe je občinska organizacija SZDL v operativnem programu še posebej opredelila nekatere konkretne naloge in aktivnosti. Te naloge pa bodo terjale široko, odprto, k delovnim ljudem in občanom odprto aktivnost, da čimprej samoupravno premagamo gospodarske težave in zagotovimo pogoje za hitrejši razvoj.

JOŽE ZAGORC

Srečanje z delavci, ki začasno delajo v tujini

Novo leto je čas, ko na obisk domov prihajajo naši delavci, ki so na začasnem delu v tujini, zato je to tudi primeren trenutek za organizacijo sestankov z njimi.

Po nekajletnem premoru so letos občinska konferenca SZDL, občinski sindikalni svet in Izseljeniška matica Kamnik-Domžale konec decembra pripravili razgovor z našimi občani, ki so na začasnem delu v tujini. Da bi zdomci lahko dobili čimveč in čimboljše informacije, so sodelovali tudi predstavniki carine, skupnosti za zaposlovanje in komiteja za družbenoekonomske razvoj. Razgovora se je udeležilo precej več zdomcev kot pred leti, kar je gotovo tudi posledica zaostrovanja gospodarskih razmer in večje brezposelnosti v tujini, za-

radi česar mnogi naši zdomci resno razmišljajo o povratku v domovino. Večina od njih bi rada v domovini začela z obrtjo, proizvodno ali storitveno, zato je bilo razumljivo največ vprašanj vezanih na možnosti za uvoz strojev in opreme ter na carinske predpise v zvezi s tem. Prav pri tem se zdomci srečujejo z največjimi težavami, saj niso sproti seznanjeni s carinskimi predpisi oz. njihovimi spremembami. Zanimale so

jih tudi možnost zaposlitve pri nas in vključevanje otrok v naš vzgojnoizobraževalni sistem. Razgovor je minil v prijetnem vzdušju, saj so zdomci dobili konkretne in tične odgovore na skoraj vsa vprašanja, obenem pa je razgovor tudi pokazal, da bo v bodoče treba na tak način še razvijati in krepiti stike z našimi občani, ki začasno ne živijo doma.

JOŽE ZAGORC

Zakaj na tak način?

V 22. številki sem prebrala tudi članek z naslovom Enakost pred zakonom in moram reči, da sem bila neprijetno presenečena. Težko je razumeti, da lahko človek stresa na papir toliko osebnega gneva, še teže pa je razumeti, da časopis objavi takšne žaljivke, kot so velmožje, trebušniki itd. Avtorica bi se morala že zavedati, da je časopis sredstvo javnega obveščanja in torej razni vzdevki ne sodijo vanj. Ne bi rada govorila o prepadu med generacijami, saj je tema že dodobra zguljena, vendar pa ga na tak način ne bo mogoče premostiti. Ljudje smo pač različni. Eni so elegantni, drugi zanemarjeni, nekateri imajo pač potrebe. Olike nas uči, da soljudem ne smemo dajati vzdevkov na njihovo zunanost. Ostaja tudi nekaj takega, kar imenujemo novinarska etika in bi jo morali upoštevati vsi, ki kdaj kaj napišemo za časopis. In še to: precej je takih med tistimi, ki jih avtorica kar povprek zmerja, ki so za družbo naredili več, kot bova avtorica ali jaz kdajkoli uspeli narediti. So tudi izjeme, vendar zaradi teh ne smemo metati blata na ljudi.

HELENA HRIBAR

Savinjske doline padlo šestnajst pogumnih fantov, borcev Kokrškega odreda. V tem boju je padel skoraj ves komandni kader odreda, med njimi tudi priljubljeni komandant odreda Matija Blejec-Matevž, nekdanji komandant Kamniškega bataljona. Pod sovražnikovimi krogli sta se zrušila tudi komandirja čet Tine Pestotnik-Miha in Peter Podbevšek-Dušan. Ledeni dih smrti je na Kostanjski planini zajel tudi novega komandanta Kamniškega bataljona Franca Pera-Vida. Se in še se vrstijo imena tistih, ki so na tem kraju izgubili življenje za lepši jutri.

Spomine na te tragične dogodke je v nedeljo, 26. decembra na Kostanjski planini obudil Franc Šetinc, predsednik RK SZDL.

Prisluhnimo za trenutek tišini gozdov. Zaživimo s tem, zaradi česar smo prišli sem! Naj nam preletijo domišljijo glasovi mladih ljudi – partizanov! Naj nam

borci kljub temu niso izgubili jasne misli, da morajo pobiti čimveč sovragov in prebiti obroč ter nadaljevati boje drugje. Čakale so jih nove preizkušnje v Kolovcu, v Kališču, čakal jih je napad na Tuhinj, vdor in sovražno postojanko v Ihanu in še in še, je dejal Franc Šetinc.

Najboljši sinovi našega naroda so pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije iz nesreče in nasilja z junaškim bojem našli pot v svobodo. Pri tem jim je pomagalo ljudstvo, oprganizirano v Osvobodilni oziroma ljudski fronti. Če ne bi bilo številnih javk, aktivistov, partizanskih mamic, pionirjev, rajonske tehnike in še vsega drugega, bi bil okupator hitro uničil partizanske enote, tako pa so iz mogočnega vseljudskega gibanja vstajale vedno nove in nove, ki so sčasoma prerasle v nepremagljivo, to je našo – ljudsko vojsko. Takšno mora biti tudi naše sedanje gibanje, naš

Pogled nazaj ali naprej

soditi po preteklosti, potem vse kaže, da ta še daleč ne bo »rožnata«. Vzrokov za takšno razmišljanje je dovolj, morda celo preveč.

Tako je povsem očitno, da tudi v prihodnje na Poljskem ne bodo vzpostavili odnosov, ki bi pripomogli k stabilnemu položaju. In prav Poljska, ta država z bogato in tudi krvavo zgodovino, je dokaz, da se nekatera razmerja znotraj posameznih vojaško ekonomskih skupin spreminjajo, kar pa seveda ne more koristiti svetovnemu miru.

Bližnji vzhod se že dolgo časa kaže v luči, ki svetovnemu popuščanju napetosti ne more prineseti odločilne »odjuge«. Podobno se zdi tudi za vojno med Iranom in Irakom, kjer vsaj za sedaj ni videti konca. Nič bolje ni v Afganistanu, kjer Sovjetska zveza ob pomoči marionetnega režima ne more streti osvobodilnega gibanja in se zato zdi, da velesila kljub ogromni premoči vsega le ne bo mogla urediti z »levo roko«. Če k temu kratkemu pregledu dodamo še dogajanje v Srednji in Južni Ameriki, pa trenja v Afriki in težave na Daljnem vzhodu, potem je morda že bolj razumljivo, zakaj je preteklost vendarle bolj »prijetna« od prihodnosti. Toda vse le ni stvar presoje, ali kaže svetovni politični in gospodarski položaj zgolj na podlagi teh »časovnih« opredelitev. Zdi se, da gre za marsikaj drugega.

Predvsem je jasno, da dogajanje v eni ali drugi vojaško ekonomski grupaciji ni mogoče presojati s stališča »lokalizma«, kot je morda to še veljalo za, denimo, vdor čet Varšavskega pakta na Češkoslovaško. Vse, kar se dogaja znotraj NATO ali Varšavskega pakta, je očitno tudi stvar ene ali druge velesile. Delitve na »moje in tvoje« praktično ni več in morda je v tem tudi največja nevarnost. In prav zato se bo verjetno leto 1983 precej razlikovalo od leta, ki je za nami.

J. KOVAČIČ

Obravnavanje zaključnih računov

Ob vstopu v leto 1983 smo si v sindikatu postavili delovne usmeritve, ki izhajajo iz sklepov 10. kongresa Zveze sindikatov Slovenije in predstavljajo osnovni smoter potrjevanja najširše organizacije delavcev, tako v tem letu kot tudi v obdobju do 11. kongresa ZSS.

Obdobje, ki je pred nami, ne bo lahko, čeprav tudi delo, opravljeno v letu 1982, predstavlja veliko preizkušnjo za bodočo aktivnost.

Priprava članskih sestankov, ki jih morajo OOS opraviti do 15. februarja, bo priložnost, da se še bolj utrdijo vezi med vodstvom in članstvom sindikata v OOS.

Ocena lastnega dela mora predstavljati smerokaz za bodoče delo, da bodo delavci zaupali tako vodstvu OOS, kot tudi posameznikom, članom izvršnega odbora OOS. Kolektivno odgovornost je treba razumeti kot skupen osebnih odgovornosti.

Ob vse pomembnejši vlogi sindikata v družbeno gospodarsko političnih in socialnih vprašanjih je nujna večja povezanost med članstvom in vodstvom, kar pomeni, da morajo tudi delavci odgovorno dojeti svojo funkcijo in hotenja, ki jih izražajo v interesih za sebe, za jutri in do vseh skupaj, da bomo dovolj učinkovito in odgovorno sprejemali odločitve v vseh okoljih in na vseh ravneh. Zavračanje vsega, kar je pozitivno in popuščati tistemu, kar škodi našemu nadaljnjemu

razvoju socialističnega samoupravljanja in se ne spoprijeti z odkritimi problemi sedanjosti, pomeni korak nazaj, ki ga bo, če mi ne bomo hoteli, nadomestila država s svojo funkcijo.

Članstvo sindikata mora skupaj z vodstvom predstavljati stebri objektivno možnih interesov vseh delavcev v OZD, ki vedo kaj hočejo doseči pri izpolnjevanju proizvodnih planov, delitvenih razmerjih ustvarjenega dohodka, kot tudi v medsebojnih odnosih.

Vsa ta in še druga pomembna vprašanja bodo delavci strnili na letnih sejah in tudi nakazali način, kako jih reševati.

Akcija obravnav zaključnih računov za leto 1982

Organizirano obravnavanje rezultatov gospodarjenja je pomembna osnova za obvladovanje dohodka, čistega dohodka in osebnih dohodkov na podlagi vloženega dela in rezultatov dela, zato smo se dolžni temeljito pripraviti na ocenjevanje doseženega v letu 1982.

Ker je aktivnost za obravnavanje rezultatov gospodarjenja v zadnjem času nekoliko oslabil, jo želimo ponovno spodbuditi. V vseh temeljnih sredinah, kjer še niso sprejeli temeljnih planov, lahko obravnavo le-teh združijo z razpravo o gospodarjenju v letu 1982.

Predlog dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka in čistega dohodka v letu 1983 zahteva, da delavci opredelijo v svojih SSA, koliko bodo vlagali v razširitev materialne osnove dela in koliko za OD oz. SP, glede na ustvarjeni dohodek in čisti dohodek.

Svet za oblikovanje in delitev dohodka pri OSZS je obravnaval predlog dogovora za leto 1983 in dal nanj pripombe ter jih posredoval pripravljalcem. Iz vsebine dogovora lahko sklepamo, da bo ostrejši kot v letu 1982 in da bo terjal od delavcev večjo produktivnost, varčnost in zavzetost, da bi lahko ob zmanjšanih materialnih možnostih dosegli boljše proizvodne rezultate in s tem tudi možnost za delitev OD oz. SP.

O uresničevanju družbenega dogovora v letu 1983 bo sindikat vodil posebno akcijo skozi vse leto.

Prehrana med delom

Usmeritve ZSS na tem področju so v letu 1983 jasno izražene. Vsak delavec naj bi med delom nadomestil svojo izgubljeno energijo s toplim ali hladnim obrokom prehrane; zato, razen redkih izjem, odpadejo trgovinski boni, ki so jih delavci lahko uporabili za nakup različnega blaga. Da bomo pravilno razumeli, ostanejo kuponi za prehrano, ki predstavljajo dokaz, da je delavec v dogovorjenem gostinskem lokalu ali trgovini resnično prejel malico. Prehrana delavcu pripada med delom in nikakor ne ob koncu dela ali takrat, ko bi sam želel.

Izjeme, ki bodo še vedno ostale, veljajo za delavce, ki potrebujejo posebno prehrano, ki jo predpiše zdravnik in jo ni moč pripravljati v obratih družbene prehrane. Za uveljavitev takšne pravice bo delavec moral prinesiti potrdilo pristojnega zdravnika, na podlagi katerega bo prejemal denar za prehrano med delom.

Druga izjema so tisti delavci, katerim ni možno vnaprej določiti kraja in časa dela (terenski delavci). Če traja terensko delo dalj časa v istem kraju, je OZD dolžna v kraju dela organizirati obrok hrane med delom.

Za vse izjemne primere bo izdajal soglasje odbor za socialno politiko pri OSZS Kamnik.

JANKO BLAGŠIČ

Za vsakogar nekaj, nekaj za vse

»Tih je večer,
brezdajni vsemir,
tonejo žalostni sni,
v davne spomine iz mladih dni
(L. Slak)

Tako se je začela že druga prireditve OO ZSMS Tunjice, ki jo vsako leto ob novoletnih praznikih nameni svojim sokrajanom. Mnogo premajhen šolski hodnik je sprejel le četrtno ljudi, ki jim je bil večer namenjen. Ob tem bi rada povedala, da si zelo želimo primerne dvorane, kjer bi lahko uresničili mnoge naše zamisli. Vendar je to le ena izmed mnogih naših želja, ki bo, vsaj upamo, v daljni prihodnosti uresničena. No, hodnik je bil v nedeljo 26. decembra 1982 nabito poln, zunaj je rahlo rosilo, večer je bil tih, ljudje pa so nestrpno čakali začetek. Prižgale so se luči na novoletni jelki. V tišini večera se je zaslislal prešeren glas harmonike, ki jo naš Janez že nekaj let neudrudno vleče. Lepa Slakova pesem in led je bil prebit. Dolg aplavz in že poslušamo, kako Tomaž Pestotnik izvalja iz citer lepe, stare napeve. Prenekatero oko se je orosilo, mnogi so obujali spomine na lepe, stare čase. Stari, lepi časi. Te nam kmalu prikažeta dve kmetici, ki pridno prebirata fižol, zraven pa obereta pol zgodovine, vso sedanjost

in vse bližnje ter daljne napake, dogodke in prepire. Kako sta zanimivi.

Gledalci postajajo vedno boljše volje. Mnogo prijetnih anekdot, skečev in pripovedi se je že zvrstilo. Mladi pari v narodnih nošah so zaplesali venček narodnih, Marinka in Cilka sta zapeli in kot bi mignil je polovico prireditve mimo. Na vrsti je najbolj resni del naše prireditve: kviz. Dvoje vprašanj, sprtnostno tekmovalstvo in že je znan zmagovalce. Darila za tekmovalce sta prispevali tovarni ETA in Svilanit. To je zelo lepa vzpodbuda za naše delo in se jima prav lepo zahvaljujemo. Še aplavz za tekmovalce, vesela polka in naše anekdote se nadaljujejo. Prikazali smo vso možno nezvestobo žene, prikazali kako pijančki ljubijo resnico, saj, »ko so pijani, povejo tisto, kar trezni mislijo...«

Na koncu je ta tunška fara... in prireditve je bila končana. Gledalci so zadovoljni odhajali domov, mi pa si želimo, da bi s to prireditvijo razveselili še druge prebivalce naše občine. Že v nedeljo, 23. januarja ob 17. uri se dobimo v Podgorju. Veseli bomo vašega obiska, vi pa se hoste razveselili ob našem nastopu.

DRAGICA DROLČ
za OO ZSMS Tunjice

Uspela krvodajalska akcija

Krvodajalstvo ima v kamniški občini že dolgoletno domovinsko pravico.

Humane akcije krvodajalstva se vsako leto udeležijo veliko občanov iz delovnih in drugih organizacij združenega dela in iz posameznih krajevskih skupnosti.

Občinski odbor Rdečega križa pripravlja krvodajalsko akcijo maja-junija in decembra. Večji je odziv krvodajalcev pri prvi ak-

ciji, nekoliko manjši pa decembra.

Lani je bil odziv zelo ugoden, saj se je akcije v spomladanskem roku udeležilo več kot 1200 krvodajalcev, v zimskem, t. j. 28. decembra, pa skoraj 300 krvodajalcev (predvideno 250).

Število krvodajalcev je zelo veliko, z nekoliko intenzivnejšo akcijo pa bi lahko število še povečali. Zaslugo za take uspehe gre iskati v marljivosti aktivistov

Rdečega križa in v polnem razumevanju delovnih organizacij, ki podpirajo to človekoljubno akcijo, zato se število krvodajalcev ne zmanjšuje, razen v posameznih redkih okoljih, kjer taka pripravljenost ni več tako očitna. Rdeči križ meni, da je to le trenutno in da bo že v tem letu odziv polnoštevilen tudi v tistih organizacijah, kjer je bilo v zadnjem času čutiti rahlo nazadovanje.

Letos bo Rdeči križ objavil podatke o krvodajalstvu na Kamniškem za nekaj let nazaj in analiziral gibanje krvodajalstva tudi po posameznih delovnih organizacijah.

Mnogi krvodajalci so ponosni, da lahko darujejo kri za človeka in s tem rešujejo mnoga življenja, ki bi brez tako zbrane krvi že davno ugasnila.

Številna priznanja, ki jih krvodajalci prejemajo za svoje plemenito delo, pa so polno zagotovilo, da bo občutek humanosti in solidarnosti za pomoč sočloveku, še dolgo živ in se vedno bolj krepi.

STANE SIMŠIČ

Vabilo likovnim amaterjem

Kulturni center Kamnik pripravlja že drugič zapored razstavo ljubiteljske likovne dejavnosti z naslovom Likovni amaterji na Kamniškem, s katero želi vzpodbuditi zanimanje za to vrsto ljubiteljskega kulturnega delovanja. Zato vabi k sodelovanju vse tiste, ki v prostem času slikajo, kiparijo, rezbarijo ali se kako drugače likovno izražajo, da prinese (najmanj 2 in največ

4) svoja dela na ogled v sredo 26. januarja ob 17. uri v razstavišče Veronika v Kamniku, kjer bo posebna žirija skupaj z avtorji odbrala dela za razstavo v mesecu marcu.

Pogoji za udeležbo so:

- da je avtor polnoleten
- da se ljubiteljsko (nepoklicno) ukvarja z likovno dejavnostjo
- žirija bo pri izboru upoštevala le likovne izdelke, ne glede na tehniko in način, ne bo pa upoštevala izdelkov uporabne, dekorativne in umetne obrti.

Novoletni sprejem za prvoborce

Predsedstvo občinske skupščine je skupaj s predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij pripravilo v sredo, 29. decembra, novoletni sprejem za nosilce partizanske spomenice 1941 iz občine Kamnik. Ob praznovanju 70. rojstnega dne so na slovesnost povabili tudi revolucionarja, organizatorja vstaje na Kamniškem, prvoborca in komandanta partizanskih enot, Mirka Jermana in mu iskreno čestitali. Prisotne sta s krajšim nagovorom pozdravila predsednik občinske skupščine Ivan Justinek in predsednik ZZB NOV občine Kamnik Janez Prezeli.

V skupnem prijetnem in tovariškem pomenku so se nato poslovili od starega leta ter se s koristnimi medsebojnimi nasveti in napotki pripravili na nove napore, ki jih bo zahtevalo od vsakogar leto 1983.

Na srečanju je predsednik občinske skupščine v imenu odbora skupnosti borcev Gorenjskega odreda podelil spominske listine s plaketo nekdanjim borcem Gorenjskega odreda NOV in POS.

Spominske listine so prejeli: Jože Capuder, Maks Kern, Janez Prezeli, Miha Slevce, Jože Zabavnik in Slavko Zaletel. VERA MEJAC

Naš klepet

Miha Uršič, gostitelj kanarčkov, križancev, eksotov, in zlatih hrčkov živi s svojo družino v Kamniku. Poleg redne zaposlitve se že več let ukvarja z gojitvijo vseh vrst ptic. Miha je povedal marsikaj zanimivega in koristnega:

Društvo za varstvo in vzgojo ptic Kamnik je bilo ustanovljeno leta 1977, ima 33 članov iz Kamnika in okolice (sami moški, povprečna starost od 18 do 60 let). Sestanki so dobro obiskani, pogovarjajo se in sklepajo o pripravah na občinsko razstavo, ki je vsako leto v prostorih osnovne šole Tomo Blejc v Kamniku, za praznik republike. Pogovarjajo se o pridobivanju novih članov in nabavi krmil, kletk in sredstev. Seveda imajo ta le od redne članarine in od organizacije razstav, drugih dohodkov nimajo, saj ne dobivajo dotacij za

dejavnost. Miha je že dve leti tajnik društva in pravi, da ima precej dela in odgovornosti, pa kljub temu veliko veselja. Goji kanarčke, križance in eksote, trenutno ima v kletkah okrog 30 ptic. Občasno katero proda ali jo zamenja. Večkrat na leto ptice

razstavi na društvenih in celo na republiškem tekmovanju. Vsako leto prejme diplome in medalje - ima jih že kar deset. Leta 1981 je dosegel na republiškem tekmovanju ptic v Celju II. mesto. Skratka, Miha je prizadeven povsod, zato ga dajemo za vzgled, njemu pa želimo mnogo sreče in zadovoljstva z njegovimi ljubljenci, ki jih tako srčno ljubi.

Mara Šmid iz Most pri Komendi že celih 37 let prodaja vseh vrst copate na ljubljanskem trgu. Verjetno je najstarejša prodajalka copat na trgu, a ne po starosti, temveč po tem, koliko časa se že ukvarja s to drobno obrtjo.

Mara je povedala: Copatarstvo je že tradicija pri nas doma. Oče je bil čevljar in že leta 1923 izdeloval copate in jih prodajal na sejmihi.

Po vojni, leta 1945 pa je izdelke že nosila na ljubljanski trg Mara. Tako redno prihaja na trg trikrat na teden. Njen sin Pavle ima obrt, pomaga pa mu Marin mož. Ob sobotah sin pripelje v Ljubljano robo in jo vskladišči za naslednje dni, da jo potem Mara lahko prodaja. Mara nato potuje od doma v Ljubljano z avtobusom ali vlakom v zgodnjih jutranjih urah. Povpraševanje po copatah je največje okoli prvega in petnajstega v mesecu, pravi Mara. Pa tudi poletni čas je dober, saj proda več cokel. Pov-

praševanje po copatah pa je sedaj na dnevnem redu. Včasih se zatakne pri nabavi materiala, pri lepilih in usnju. Vsekakor pa je drobna obrt donosna, tudi davek ni pretiran, tako da ga lahko vedno pravi čas plačajo. Mara je tudi socialno zavarovana, kar dvajset let delovne dobe ima, a pravi, da bo še prodajala na

trgu, dokler bo le mogla. Tako ji čas hitro mine, pa tudi leta hitro bežijo. S sosedom na trgu se tudi razume, tako da ni negotovanja. Skratka, njeno delo je Mari resnično prirojeno, saj ji gre posel od rok, okoli stojnice ima vedno mnogo kupcev.

JOŽE NOVAK

Čemu javni natečaj

Vrsto let nazaj, pa tudi v zadnjem času, lete številne kritike na odgovorne ljudi v občini zaradi zavlačevanja pri izbiri lokacije za gradnjo povezovalne ceste iz mesta (Kidričeva ulica-Ljubljanska c.) do nove obvoznice. Na pobudo Skupščine občine Kamnik sta bili že leta 1976 izdelani dve variantni študiji priključka na sedaj že zgrajeno obvozno cesto (varianta A in B). Pripombe, mnenja in stališča so bila izrečena v javni razpravi, v kateri so sodelovali občani krajevne skupnosti Center, prosvetni delavci vseh šol, mladina in pisci članov, ki so bili objavljeni v sredstvih javnega obveščanja (Delo 4. 2. in 4. 10. 1977, Kamniški občan 12. 1. in 26. 1. 1981). Znano je, da je bila odklonjena varianta A (!), ki je predlagala izgradnjo povezovalne ceste ob stiku starega mestnega jedra s šolskim kompleksom.

Namen mojega dopisa ni, da bi ugotavljal, zakaj se je negiralo javno mnenje občanov, niti ne, zakaj so se sprejemale samovoljne odločitve posameznih »strokovnjakov«, menim pa, da se nazadnje lahko vprašamo, v katero smer gre v novem mandatnem obdobju bodoča prometna ureditev, ki naj bi vplivala na začetno pot prenove starega mestnega jedra. Nenehno zadevamo na vprašanje, kaj je narobe, da se naša (kamniška) prometna ureditev ne premakne iz mrtvega tira, pozabljamo pa pri tem na vprašanje, kaj je narobe v naši družbi, da lahko vsaka veja družbenogospodarskega življenja (industrija) zasleduje pri svojih posegih v prostor le svoj smoter in celo najbolj ozke funkcionalne, podjetniško gospodarske in kratkoročne cilje. Na tem mestu bi želel opozoriti na članek strokovnega sveta Zveze dru-

štev arhitektov Slovenije, ki je pred nedavnim izšel v časopisu Delo v zvezi z bližnjo obravnavo arhitekture in njene družbene vloge v okviru SZDL. Vsebinska pomembnost članka mi narekuje, da ga v skrajšani obliki posredujem širši javnosti. Članek govori o javnih natečajih pa tudi o tem, kako lahko na kakovost arhitekturnih in urbanističnih načrtov vplivajo investitorji in drugi naročniki, ki naročajo izdelavo takih načrtov. Veliko večino projektantskega dela dobijo izvajalci z neposrednimi pogodbami. Pri tem naročniki praviloma ne izbirajo izvajalcev na podlagi njihovih kvalit (kvalitetne arhitekture in urbanizma), temveč največkrat na podlagi znanstev med vodilnimi delavci, pri čemer je izbira projektantov odvisna zlasti od osebnih znanstev in utrjenih poslovnih vezi, ne pa tudi strokovnih kvalit projektivnih organizacij. Naročniki – občine vselej naročajo urbanistične projekte pri »svoji« urbanistični delovni organizaciji in se le izjemoma odločajo za druge izvajalce. Tako registrirane organizacije oziroma zavodi imajo v »svoji« občinah seveda monopolni položaj, saj investitorji pri njih, poleg urbanistične dokumentacije (lokacijske) naročajo tudi tehnično (arhitekturno) dokumentacijo v upanju, da bodo poenostavili ali pospešili predinvesticijske postopke. Tak način izbiranja projektov priča o površnem in slabem odnosu investitorjev do urbanega okolja. Seveda bi bilo naivno misliti, da bi se bila katera koli izmed teh organizacij pripravljena opovedati privilegijem, ki jih ima zaradi svojega posebnega položaja. Prav narobe! Jasno je, da bodo z vsemi sredstvi, ki so jim na voljo, opravile »družbeno koristnost« in celo nujnost svojega monopolizma.

Podobno je z arhitekturno kakovostjo stavb. Načrti za stanovanjske objekte tako rekoč zmeraj nastanejo kar v projektivnih birojih gradbenih delovnih organizacij, ki kasneje stanovanjska naselja tudi gradijo. Da je v takšnih primerih pri načrtovanju najpomembnejši kriterij (izvajalčeva) ekonomičnost gradnje, je očitno. Pa čeprav se z ekonomičnostjo stanovanjske gradnje nikakor ne moremo pohvaliti (s cenami m² stanovanj smo pri vrhu svetovne lestvice!). V projektivnih birojih gradbenih delovnih organizacij nastane tudi zelo veliko projektov za industrijske stavbe, največkrat zato, ker gradbeniki ponujajo naročnikom razne popuste v obliki »projektov zastoj«, če se ti odločijo za njihove izvajalske usluge. Koliko resnice je v takih »projektih zastoj«, ve seveda vsakdo, ki mu je znano, da tudi projektivni biroji živijo le od ustvarjalnega dohodka.

V položaju, kakršnega smo orisali, pa vendarle obstaja instrument, ki je najbolj obetavno sredstvo za uveljavljanje resničnih arhitekturnih in urbanističnih kvalit. Ta instrument so javni natečaji za idejne urbanistične in arhitekturne rešitve. Temeljna značilnost natečaja je, da investitor z njim pridobi veliko število projektov, ki vsi ustrezajo razpisnim pogojem. Na natečaju sme vsak avtor ali avtorska skupina sodelovati le s po enim predlogom. Ker v natečaju lahko sodelujejo vsi občani, (zlasti v anketnih natečajih je pričakovati koristne pobude tudi od nestrokovnjakov) je to najbolj demokratična oblika izbiranja najboljših rešitev. Udeleženci natečaja nimajo možnosti, da bi spreminjali projektne naloge, s tem pa so že vnaprej preprečene morebitne manipulacije z vsebino investitor-

jevih odločitev. Vsako izmed predloženih del javno in objektivno oceni komisija, ne le z ožjih investitorjev, temveč s širših strokovnih in družbenih stališč. S tem, da je ocena jasna na podlagi istega programa, je natečaj pravzaprav temeljna oblika, ki delovnim ljudem in občanom v krajevnih in družbeno političnih skupnostih omogoča odločanje o bivalnem prostoru. Vsi natečajni elaborati morajo biti z rezultati in poročili ocenjevanja razstavljeni in objavljeni.

Iz obsežnega gradiva Zveze društev arhitektov Slovenije sem izluščil nekaj ugotovitev, da se z razpisom javnega natečaja upošteva in spoštuje od delovnih ljudi izraženo voljo, še zlasti, kadar gre za pomembne odločitve in urbanistične posege v prostor. In nenazadnje

je potrebno omeniti, da se je novoustanovljeni družbeni svet za prenovu starega mesta pri Skupščini občine Kamnik na svoji redni seji dne 20. 9. 1982 enoglasno opredelil za izbor javnega natečaja za kompleksno prometno ureditev mesta Kamnik. Omenjeni predlog je družbeni svet po-

sredoval v obravnavo in končno odločitev izvršnemu svetu občinske skupščine. Upajmo, da bodo odgovorni pravično in temeljito pretehtali želje občanov in strokovno pobudo družbenega sveta za prenovu starega mestnega jedra.

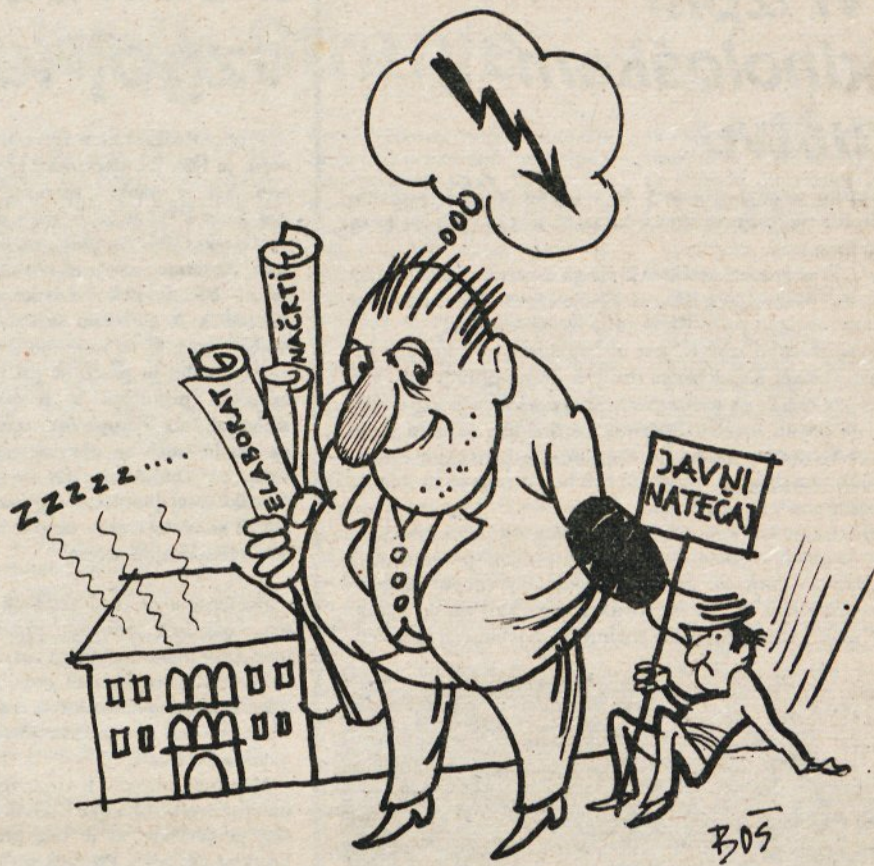
Cakamo odgovor!
BOJAN ŠLEGL

ODGOVOR NA ČLANEK »ČEMU JAVNI NATEČAJ«

Izvršni svet skupščine občine Kamnik je ob aktivnostih o spremembah in dopolnitvah družbenega plana občine Kamnik za obdobje 1981-85 smatral, da se moramo dokončno opredeliti tudi o povezavi mesta z obvozno cesto. Izvršni svet je prepričan, da so bile dosedanje študije o prometnih rešitvah objektivne in dovolj temeljite, zato je predlagal v prostorskem delu družbenega plana povezovalno cesto po varianti A, brez rušitve stanovanjskega objekta Kidričeva 35.

Predlog Izvršnega sveta je bil preko zborov skupščine dan v javno presojo. Pričakujemo, da se bomo o predlogu odločili ob sprejemanju prostorskega dela družbenega plana. Če bo javna razprava pokazala, da varianta A ni sprejemljiva, bo Izvršni svet ponovno obravnaval pobudo družbenega sveta.

Izvršni svet

Najlepše novoletno darilo

Gotovo je bil za Gregorja in Boštjana Žargaj iz Zavoda za usposabljanje invalidne mladine letos dedek Mrz najboljši darilen. Brata, ki sodita med najtežje invalide v zavodu, je obdaril z električnima invalidnima vozičkoma, za katera so denar zbrala štiri slovenska društva delavcev, ki so na začasnem delu v Švici.

Kako se je ta humana akcija

odvijala in kaj pomeni za invalide električni voziček, smo povprašali Kristino Kralj, vodjo fizioterapije v zavodu.

»Slovenska društva Triglav, Soča, Slovenija in Planika v Švici so že večkrat organizirala in izpeljala kakšno humano akcijo. Ponudili so se, da bi tudi za naše otroke kupili invalidni voziček. Navadne invalidske vozičke na ročni pogon pri nas ni težko do-

biti zato smo si zaželeli električni voziček, ki ga tudi najtežji invalid zlahka in samostojno upravlja, vendar ga je moč uvoziti za devize. Ko so društva zvedela, da smo voziček namenili enemu od težko invalidnih bratov Žargaj, so z akcijo nadaljevali in zbrali 8 tisoč mark, kolikor sta veljala oba električna vozička. Vso uvozno »proceduro« je prevzelo ljubljansko podjetje Iris na lastne stroške, kot prispevek k novoletnemu darilu za Boštjana in Gregorja. Pri organizaciji te humane akcije je veliko pomagal jugoslovanski konzulat v Švici,« je povedala Kristina Kralj in dodala: »Vozička na elektronski pogon ne zahtevata veliko človekove pomoči, zato otrokoma omogočata celovito samostojnost. Premagujeta lahko tudi manjše strmine, pri čemer je zagotovljena vsa varnost. Skratka, Boštjan in Gregor bosta imela odslej več možnosti za samostojnost.«

Boštjanu in Gregorju so pred novim letom izročili darilo predstavniki slovenskih društev v Švici. Ogledali so si tudi zavod, invalidni otroci pa so jim pripravili krajši kulturni program. In kako sta se darila razveselila Boštjan in Gregor?

»Vozička sem zelo vesel, ker se bom povsod lahko sam vozil,« je prvi začel pripovedovati 13-letni zgovorni Boštjan. »Tudi starši so bili veseli. Za novoletne praznike sem se tudi doma v Trzinu vozil z novim vozičkom. Sedaj bom šel lahko večkrat v mesto in tudi v kino. Sploh se bom lahko več samostojno gibal. V zavodu igrati tudi hokej, pri streljanju pa sem prejel novoletni pokal. Šolski uspeh po prav dober. Upam, da se bom sedaj pri učenju še bolj potrudil.«

10-letni Gregor je bil še bolj prijetno presenečen, ker je najprej mislil, da bo voziček dobil samo njegov brat.

»Za novoletne praznike sem doma hotel pokazati, kako se znam voziti z električnim vozičkom in sem malo poškodoval pohišje. Najdlje sem se peljal po Trzinu do slaščičarne, ki je od doma oddaljena dober kilometer. Vem, da moram z vozičkom previdno ravnati, ker se mehanizem lahko pokvari. Letošnje novoletne praznike sva z Boštjanom mnogo lepše preživela, ker imava sodobna vozička. Želel bi se osebno zahvaliti vsem slovenskim delavcem v Švici, ki so nama kupili tako dragoceno darilo.«

MIRA JANČAR

Novo branje v kamniški knjižnici

Zorman I.: Obveščevalec Lesnika, Borec 1982
Pavlin M.: Iz šolske klopi k partizanom, Borec 1982
Maté M.: Bosopeta družina, Borec 1982
Pollak S.: Za menoj nenavadna pot, Borec 1982
Kurirčeva torbica, Borec 1982
Solženicin A. I.: Teliček in hrast, Cankarjeva založba 1982
O'Neil E.: Pred zajtrkom, Cankarjeva založba 1982
Canetti E.: Slepitev, Cankarjeva založba 1982
Carducci G.: Izbrane pesmi, Cankarjeva založba 1982
Gospodinski koledar, CZNG
Homer: Iliada, Držav. zal. Slov. 1982
Homer: Odiseja, Držav. zal. Slov. 1982
Šömen B.: Moške ikre, Držav. zal. Slov. 1982
Wickham C.: Sobne rastline, Globus Zagreb 1982
Suhodolčan L.: Z vami se igra, Mladinska knjiga 1982
Samec S.: Leseni konjiček, Mladinska knjiga 1982
Belčič F.: Brez preglavice..., Mladinska knjiga 1982
Reichman J.: Medved, Mladinska knjiga 1982
Stupica M. L.: Kočija, Mladinska knjiga 1982
Gradnik A.: Pesmi, Mladinska knjiga 1982
Velika ilustrirana enciklopedija – Stroji, Mladinska knjiga 1982
Povijest sovjetske književnosti 1. in 3. knj., Mladost Zagreb 1982
Matošec M.: Poredni Valentin, Naša djeca Zagreb, 1982
Tavčar Z.: V eter v laseh, Mohorjeva družba 1982
Zagorski C.: Globoko in daleč, Mohorjeva družba 1982
Mukić F.-M. Kozar: Slovensko Porabje, Mohorjeva družba 1982
Kosovel S.: Otrok s sončnico, Mohorjeva družba 1982
Mohorjev koledar 1983, Mohorjeva družba 1982
Slovenski koledar 1983, Sloven. izseljen. mat. 1982
Žnidaršič A.: Tuje pokrajine, Založba Obzorja 1982
Pregarc A.: Moja pot do tebe, Založba Obzorja 1982
Vatsajana – Kama sutra, Prosvjeta Zagreb 1982
Statistički godišnjak Jugoslavije 1982, Savezni zavod za statis. Beograd 1982
Maupassant G. de: Njeno življenje, Pomurska založba 1982
Ko je umiral Stob, samozaložba Domžale 1982
Milčinski J.: Medicinska etika..., Univerzum 1982
Schmidt M.: Čarobne karte, Univerzum 1982

Likovna umetnost za nadarjene učence

Na naši šoli deluje tudi likovni krožek, ki ga vodi akademski slikar Vinko Železnikar. Povprašali sva ga, kako napreduje delo v krožku in povedal nama je tole:

Likovni krožek obiskuje deset učencev, predvsem dekleta. Zanimanje za risanje je na šoli še vedno premajhno. Letos se bom ukvarjal predvsem z grafično tehniko, ker smo dobili nov stroj za tiskanje grafik. Pripravljamo tudi sceno za novoletno igro. Temo za risbo si učenci izberejo sami, jaz jih samo usmerim v določeno področje, saj je tematika sicer preobširna. Krožek obiskujejo predvsem učenci, ki so bolj nadarjeni za risanje in se žele na tem področju izpopolniti. Pri rednem pouku je to nemogoče, saj je učenec preveč. Ob koncu šolskega leta bomo pripravili razstavo.

Ko sva jih obiskali, so učenci pripravljali skice za grafike. Če vas likovna umetnost zanima, se jim pridružite še vi.

Katarina Slapar, Verbole Irena, novinarski krožek, OŠ Frana Albrehta, Kamnik

Prvi izpiti v kinološkem društvu

Kinološko društvo Kamnik je z ocenjevanjem službenih psov (izpiti) zaključilo štirimesečni tečaj, ki ga je pripravilo za svoje člane.

Tečaja, ki se je začel aprila in ki sta ga uspešno vodila Matjaž Ravnikar in Milan Marešček, se je udeleževalo okrog dvajset tečajnikov, na izpit pa se jih je prijavilo sedemnajst.

Tako na izvedbo izpitov, kot na organizacijo celotnega tečaja smo se člani Kinološkega društva vestno pripravljali. Vse od ustanovitve KD v mesecu marcu smo počasi, toda vztrajno v okviru možnosti, urejali društveno vežbališče, ki nam ga je odstopila Kemijska industrija Kamnik, da bi tečajnikom in ostalim članom društva omogočili čim boljše pogoje za šolanje svojih štirinožnih prijateljev.

Tečaj smo pričeli z teoretičnimi predavanji, ki so obsegala različna poglavja o šolanju, psihologiji, pravilni prehrani, boleznih psov. Nadaljevali smo ga s praktičnimi vajami na društvenem vežbališču. Vadili smo dvakrat tedensko vse do junija, ko smo zaradi letnih dopustov šolanje za dva meseca prekinili.

Konec avgusta je vežbališče ponovno oživilo. Čas izpitov se je neusmiljeno bližal in napetost je rasla iz dneva v dan. Nekoliko nas je bilo strah tudi Vladimirja Gerbca, mednarodnega kinološkega sodnika, ki nam ga je KZS delegirala za ocenjevanje dela službenih psov.

Na dan izpitov, 24. oktobra, smo zgodaj zjutraj žrebali vrstni red, potem smo se odpravili v Stranje, kjer smo opravljali vaje sledenja (pes mora najti predmet). Sled je dolga 200 m in ima najmanj eno pravokotno kljuko.

Sodnik pri ocenjevanju dela na sledi ocenjuje vedenje vodnika, vztrajnost psa na sledi in končen uspeh vaje, to je nakazovanje najdenega predmeta. Kljub razmočenemu terenu, saj je v petek in soboto pred izpiti močno deževalo, je večina psov ta del vaj uspešno opravila. Premrazeni, vendar nekoliko boljše volje po opravljeni prvi preizkušnji, smo se vrnili na vežbališče, kjer nas je pričakala množica prijateljev, ki so si prišli ogledat prireditve.

Nadaljevali smo z vajami poslušnosti, eno najbolj zahtevnih vaj za vodnika in psa.

Naslednja vaja je bila obramba vodnika. Pes in vodnik sta se morala v normalni hoji približati zaklonišču, odkoder je neznan napadalec (marker) iznenada napadel vodnika. Tudi to skupino vaj je večina vodnikov in psov dobro opravila.

Izpiti so se tako približali koncu. V zaključni besedi ob podelitvi priznanj je sodnik podal oceno izvedbe tečaja in znanja, ki so ga tečajniki pokazali. Poudaril je, da je večina napak, ki smo jih delali posledica treme in slabe pripravljenosti vodnikov, ne pa psov. Opozoril nas je tudi na napake, ki smo jih pri šolanju delali in nam dal koristne nasvete za bodoče dele.

Kinološko društvo pa se v svoji dejavnosti ni omejilo le na izvedbo tečaja. V sodelovanju z Oddelkom za ljudsko obrambo pri SOB Kamnik šolamo dva psa za iskanje ponesrečencev v ruševinah. V naših vrstah sta tudi člana GRS, vodnika lavinskih psov. V bodočnosti se bo društvo še bolj povežalo z oddelkom za ljudsko obrambo in za potrebe ljudskega odpora izšolalo pse tudi za različne druge namene, kjer je pes nepogrešljiv človekov pomočnik.

Kinološko društvo Kamnik želi, da se mu pridruži čim več lastnikov psov. Že v marcu prihodnjega leta bomo organizirali nov začetniški tečaj in letošnjim udeležencem omogočili izpolnjevanje.

KINOLOŠKO DRUŠTVO
KAMNIK

Pestrost taborniškega vzgojnega programa

V mali dvorani kina Dom Kamnik je bilo 23. decembra živahno. Vse je vršalo v pričakovanju. Leta 1982 je taborniška organizacija OBG Kamnik praznovala 20-letnico svojega obstoja, zato je bil letni občni zbor konec decembra še posebno slovesen. Občni zbori, ki so navadno preveč formalni in pusti, se pri tabornikih prikazujejo v povsem drugačni luči. Živopisane rutice, pesem in smeh na obrazih vseh prisotnih dokazujejo, da so taborniki v tej množični organizaciji ne samo formalno, ampak tudi z vsem svojim srcem.

Na letnem zboru je Saša Dolinšek, načelnik odreda, podelil priznanja ustanoviteljem in še danes aktivnim članom odreda. Staroste v kamniškem taborništvu so Dušan Letnar, Mato Mali in Zvonko Bohte.

Nečelnik odreda je v uvodu nanizal kratke izsledke s taborniške konference, ki je bila pred kratkim v Kopru. Predsednik republiške konference SZDL Franc Šetinc je na konferenci ponovno naglasil, da taborniška organizacija zasluži več družbene pomoči. Da je temu tako, so krivi tudi taborniki sami, saj dajo premalo poudarka dobremu informiranju, ne samo v občinskem, ampak tudi republiškem merilu. Lažna skromnost in nepotreben

molč namreč ne prispevata kaj dosti k financiranju in uresničevanju taborniških programov.

V svojem govoru na taborniški konferenci je Franc Šetinc poudaril, da taborniki svojim članom že od malega privzgoje delavnost, tovarištvo, iznajdljivost, resničnost, humanizem – lastnosti, ki se na žalost vedno bolj izgubljajo v današnjem zmateraliziranem in razčlovečenem svetu. V današnjem obdobju predstavlja zato taborniška organizacija nepogrešljiv sestavni del vzgoje socialistične domovine in odlikovanje celovite in zdrave osebnosti. Zato bo potrebna družbena podpora vse naše socialistične skupnosti za njeno še večjo popularizacijo.

Glavni cilj, ki so si ga poleg vseh zastavili tudi kamniški taborniki, je uresničevanje množičnosti v taborniških vrstah – taborništvo naj bi razpredali v krajevnih skupnostih, ulicah, zaselkih, blokih. Prav krajevne skupnosti bodo tiste, kjer bo imela organizacija svoje korenine.

Po uvodnem govoru Saša Dolinška je besedo prevzel Marko Pahor, in podal poročilo o delu OBG Kamnik v letu 1982. Poglejmo, katere so bile njihove najpomembnejše akcije v minulemu letu:

– januarja so v osnovni šoli Toma Brejca ustanovili nov vod

MČ, najmlajših tabornikov v starosti od 7 do 12 let;

– marca je bilo odredovo pustovanje in informativni dan za starše tabornikov. Na tem mestu naj povemo, da je sodelovanje taborniške organizacije s starši velikega pomena, saj med drugimi vsaj 70 odstotkov taborniške dejavnosti na Slovenskem »financirajo« starši.

– aprila je bil mnogoboj kamniško-domžalskega območja, kjer so taborniki OBG dosegli prvo mesto;

– maja je vsako leto več pomembnejših akcij: mnogoboj družine MČ – je kolesarski izlet na Zbilje, taborni oženj v okviru akcije »Taborniki zbor, po Titovi poti!«, v Črnučah so se kamniški taborniki udeležili mnogoboja in v Ljubljani tradicionalnega pohoda ob žici okupirane Ljubljane;

– junija so se taborniške ekipe udeležile tekmovanja v prvi pomoči, ki je bilo v »Alpremu«;

– julij-avgust: letno taborjenje v Bohinju, dve izmeni s skupno sto taborniki je v Bohinju poleg vsega osvajalo tudi nove taborniške veščine;

– septembra so urejali okoličnice;

– oktobra so imeli akcijo za pridobitev novih članov v šoli Frana Albrehta, izlet v Kamniško Bistrico je bil množičen, tam

so se izkazali novi vodniki, ki so se avgusta izšolali na tečaju gozdne šole za vodnike v Olševku;

– novembra je bil spominski pohod na Okroglo; ob dnevu republike taborniki vsako leto priredijo akcijo »Ilegalec«;

– decembra je bil občni zbor in odredova čajanka ob praznovanju novega leta;

V programu za leto 1983 so si taborniki kot glavno nalogo zadali ponovno uvedeno urejanje dokumentacije o delu odreda v okviru programa značke Živka Lovšeta. Na podlagi delovanja taborniškega odreda se vsako leto v okviru ZTS podeljuje naziv »Partizanski odred«.

Sledila je podelitev odredovih priznanj za leto 1982 – značke za pet, deset, petnajst in dvajset let dela v taborniški organizaciji. Pohvale so dobili še najprizadenejši taborniki in najboljši odredov vod.

Po končanem občnem zboru je bilo tovariško srečanje starejših tabornikov, članov kluba »Veseli strički«.

»Pestrost in vsestranskost taborniškega vzgojnega programa je tolikšna, da je človeku težko dojeti, kako je mogoče opravičiti vse to delo z golim entuziazmom«, je na minuli taborniški konferenci v Kopru med drugim dejal Franc Šetinc.

ROMANA GRČAR

Dinar na dinar za razvoj kmetijstva

Hranilniška misel sega daleč nazaj v preteklost, saj se je že pred več kot 360 leti pokazala potreba po organiziranem varčevanju prebivalstva. Torej, poročila se je misel o varčevanju.

Pred 100 leti (1882) je bila ustanovljena na Slovenskem prva Zadruga hranilnica in posojilnica. Hranilniška misel se je s tem razširila tudi med kmete na Slovenskem. Od leta 1882 naprej so zadrugne hranilnice in posojilnice ustanovljali širom Slovenije in odigrale so pomembno vlogo v zadrugništvu in tudi za obstoj slovenskega naroda.

Mednarodni inštitut za varčevanje je poslal v svet razglas: »DELO IN VARČEVANJE sta najpomembnejša dejavnika na poti k blaginji, napredku in dostojanstvu vsakega posameznika. Varčevanje naj postane resnična navada, potreba in vrлина vsakega člana naše družbene skupnosti.«

Če varčujemo, ne varčujemo le zase, temveč za blaginjo vseh. Prihranek posameznika se prek bančnega sistema – hranilno kreditne službe ponovno vrača v gospodarstvo – kmetijstvo, doprinaša k razvoju proizvodnih sil in s tem tudi k materialnemu in kulturnemu napredku vse družbe. Tudi majhni prihranki v hudih časih veliko pomenijo, z nekaj obrestmi pa še več.

Kmeti kooperanti so tudi pri nas pred nekaj leti čutili potrebo po ustanovitvi svoje združene hranilno kreditne službe za kmetijstvo in gozdarstvo, preko katere bi izplačevali vse tržne proizvode kmetov kooperantov in sicer na hranilne knjižice. Zaupanje v hranilno kreditno službo narašča. Kmetje kooperanti naj vse viške denarja – prihranke varčujejo na hranilni knjižici kmečke banke – hranilno kreditne službe. Čim več bo privarčevanega denarja, tem večji bo

kreditni potencial, torej večje bodo možnosti za kreditiranje kmetov kooperantov.

V letu 1983 bo Združena hranilno kreditna služba za kmetijstvo in gozdarstvo kreditirala naslednje investicijske naložbe pri združenih kmetih:

Govedoreja:

Pri naložbah v govedorejo imajo prednost tisti kmetje kooperanti, ki bodo dosegli večjo obremenitev na krmini hektar, odvisno od konfiguracije zemljišča oziroma če zgradijo hlev vsaj za 15 stojišč za govedo.

a) Hlevi, silosi, dosuševalna naprava: odplačilna doba za višinske kmetije 10 let, za nižinske kmetije 8 let, po 8% letni obrestni meri.

b) Plemenske telice iz A kontrole: odplačilna doba 5 let, 8% letna obrestna mera.

Prašičereja:

Za naložbe v prašičerejo mora kmet kooperant imeti zagotovljeno doma pridelano krmo, ali če jo zagotovi zadruga organizacija: Emona Kmetijska kooperacija iz pridelka ostalih članov kmetov kooperantov.

a) Hlevi, silosi: odplačilna doba 10 let za višinske kmetije, za nižinske kmetije 8 let, po 8% letni obrestni meri.

b) Plemenske živali: plemenske svinje iz selekcionirane reje, odplačilna doba 2 leti, po 8% letni obrestni meri.

Ovčereja:

Zaradi izrabe mejnih površin in njihove ponovne vključitve v kmetijsko proizvodnjo (prireja mesa in volne) se odobrava kredit za ta namen, če gre za kmeta, ki mu je ovčereja glavna ali postranska dejavnost in ki dela na svoji zemlji ali če je vključen v skupnost.

a) Hlevi, silosi: odplačilna doba za višinske kmetije 10 let, za

nižinske 8 let, 8% letna obrestna mera.

b) Plemenske živali: plemenske ovce, odplačilna doba 3 leta, 8% letna obrestna mera.

Konjereja:

Glede na pomembnost konjereje v kmetijski proizvodnji ter za SLO se nudijo krediti tudi za plemenske živali – kobile.

a) Hlevi: odplačilna doba za višinske kmetije 10 let, za nižinske kmetije 8 let, 8% letna obrestna mera.

b) Plemenske živali – kobile: odplačilna doba 5 let, po 8% letni obrestni meri.

Kmetijska mehanizacija:

Kmetom kooperantom priporočamo zaradi racionalne izrabe in dragega vzdrževanja kmetijskih strojev, da imajo na kmetiji samo nujno potrebne kmetijske stroje kot so: traktor, samonakladalno prikolico, kosilnico, obračalnik za seno ipd., vse ostale stroje kot so: žitni kombajn, silokombajn, kombajn za krompir, nakladalec za gnoj, trosilec hlevskega gnoja, trosilec mineralnih gnojil, cisterno za gnojnico in druge priključke, ki so skupnega pomena, naj bi nabavili v strojnih skupnostih, za katere kmetje kooperanti menijo, da bi bili taki stroji boljše izrabljeni hkrati pa bi kmeta tako finančno razbremenili.

a) Kmetijski stroji: odplačilna

doba 5 let, po 12% letni obrestni meri.

Za isti namen dobi kmet kooperant le enkrat investicijski kredit.

Po Pravilniku o kreditni dejavnosti Hranilno kreditne službe morajo prosilci kreditov predložiti naslednjo dokumentacijo:

» prošnje, posestni list, hranilna knjižica Hranilno kreditne službe, temeljno pogodbo članic Hranilno kreditne službe: Emona Kmetijska kooperacija, GG Ljubljana, TOK Gozdarstvo Kamnik ali TOK Gozdarstvo Domžale, ureditveno-investicijski program kmetije podpisan od prosilca, potrdilo da je kmetija višinska;

– za gradnjo še dodatno: gradbeni načrt in gradbeno dovoljenje.

Vsi resni investitorji naj zaprosijo za posojilo čim prej, ker bodo v naslednjih rokih manjše možnosti pridobitve kreditov.

Kmeti kooperanti, ki želijo investirati v l. 1983 zato, da bodo povečali tržno kmetijsko proizvodnjo na kmetiji, morajo vložiti prošnje z vso dokumentacijo na poslovnih enotah Hranilno kreditne službe, pri pospeševalcih ali vodjih poslovne enote ali na upravi Hranilno kreditne službe in sicer najkasneje do 1. 3. 1983.

IZVRŠILNI ODBOR HKS

Spremenjen delovni čas v kamniški knjižnici

Od novega leta dalje je kamniška knjižnica odprta: v ponedeljek in sredo od 9. do 19. ure, v torek, četrtek in petek od 9. do 15. ure.

Občinski odbor ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV NOV občine KAMNIK

obvešča udeležence NOV, da je spremenjen delovni čas dispanzerja za borce NOV v Zdravstvenem domu KAMNIK.

Od 4. januarja 1983 dalje bodo zdravniški pregledi pri vodji dispanzerja dr. Milanu KRALJU, zdravniku ob ponedeljkih in sredo od 13. do 17. ure in ob torkih in četrkih od 7. do 13. ure.

Jubilejno leto kamniških planincev 1893-1983

Vsa prizadevanja kamniških planincev bodo v tem jubilejnim letu - 90-letnici aktivnega planinstva na Kamniškem, dosegla pomembne uspehe.

Dolgoletne želje za postavitev nove planinske koče na Kamniškem sedlu se uresničujejo: 23. julija 1983 bo nova koča svečano odprta in izročena v uporabo vsem gornikom, ki jih pot zanese v ta del Kamniško-Savinjskih Alp. O velikosti in sodobni urejenosti koče smo že pisali, tokrat le toliko, da bo v njej lahko našel zatočišče sleherni planinec.

Gradnja doma je zahtevala veliko truda in naporov, ogromno prostovoljnega dela, pa tudi finančnih sredstev, deloma lastnih, deloma iz samoupravnega spora in nekaj iz prispevkov posameznih ljubiteljev gora.

Ob takem jubileju - 90-letnici,

se bodo planinci in drugi ljubitelji gora lahko podali na novo »KAMNIŠKO PLANINSKO POT«, in uživali lepote pogleda iz vseh točk te poti.

Nekatere slovesnosti, ki bodo potekale vse leto bodo pokazale dejavnosti planinstva v tem obdobju, zlasti pa prelomna obdobja, ki so se vedno izkazala kot spodbuda za še nageljši razvoj.

Kamniški planinci bodo torej svoj častitljivi jubilej proslavili z zavirljivimi uspehi na vseh področjih in zato s ponosom zro v leto 1983.

Za izpolnitev načrtovanih nalog bo sicer potrebno še veliko dela, ki pa ga kamniški planinci pričakujejo z zavirljivimi rokavi in polno mero pripravljenosti, da uresničijo vse tisto, kar je pogoj za polnost jubileja.

STANE SIMŠIČ

Zaključek planinske sezone 1982 na Kamniškem sedlu

Občni zbor ŠD Jurij Libnik Stranje

Preteklo je več kot leto dni od ustanovnega občnega zbora in ponovno so se zbrali člani ŠD Jurij Libnik, da bi analizirali pretečeno obdobje in si začrtali program dela za naslednje leto.

Občni zbor je bil 10. decembra 1982 v avli osnovne šole Stranje, ki je bila primerno urejena - za res pravo športno srečanje. Še največ pozornosti je zbudil osnutek znaka ŠD, ki ga je izdelal Srečo Žagar. Občnemu zboru so poleg 78 članov društva prisostvovali tudi: predsednik IS SO Kamnik Franc Jeras, predstavnik TTKS občine Kamnik Janez Vodičar, predsednik SK Kamnik Demeter Sadnikar in ravnatelj osnovne šole Stranje Janez Andrijašič ter predstavniki organov in organizacij KS.

Predsednik ŠD Mirko Štirn je v svojem poročilu orisal dejavnost po posameznih sekcijah. Iz poročila je bilo razvidno, da je bila od vseh šestih sekcij najaktivnejša smučarska. Toda tudi ostale so glede na možnosti prispevale, da je bilo prvo leto delo-

vanja ŠD in športne aktivnosti sploh v Stranjah, Črni in Godiču zadovoljivo. Poleg športne aktivnosti so člani ŠD sodelovali pri popestritvi programa ob praznovanju krajevnega praznika, 9. junija. Iz finančnega poročila pa je bilo razvidno, da je društvo kljub skromnim sredstvom nabavilo najnujnejše rekvizite. V razpravi so ugotovili, da je ŠD v tako kratkem času, predvsem po za- služi velike aktivnosti članov izvršnega odbora, prebrodilo začetniške težave, toda s tem ne smemo biti zadovoljni. Predstavniki KS Črna so opozorili, da je bilo sodelovanje z ljubitelji športa v dolini Črne premajhno, predvsem s smučarji, ki že gradijo žičnico pri Osolniku. Mnenje prisotnih je bilo, da bo smotrna in racionalna izkoriščenost naprav in finančnih sredstev dosežena le, če bomo združeni v enem športnem kolektivu, ki že vključuje občane - športnike KS Kamniška Bistrica, Črne in Godiča.

Na občnem zboru je bil izvo-

ljen 17-članski izvršni odbor ŠD, ki ga vodi predsednik Ivan Kosirnik, podpredsednik Štefan Verovšek, tajnik Metka Ribič in blagajnik Olga Lanišek. V izvršni odbor so bili voljeni tudi trije delegati iz KS Črna in vsi vodje sekcij. Imenovana je bila tudi komisija za samoupravno družbeno kontrolo in gospodarska komisija. Poleg tega je bila sprejeta pobuda za ustanovitev namiznoteniške sekcije, ker je bila v preteklosti ravno ta športna panoga izredno množična med mladinci.

Novi predsednik ŠD Ivan Kosirnik je podal program dela po sekcijah za naslednje obdobje, med katerimi je najpomembnejše, da bodo temeljni aktivnosti še vedno na vključevanju mladih v športne aktivnosti, množičnosti rekreacije občanov in amaterizem vsega dela v društvu. Potrebno bo navezati stike s športniki sosednjih KS. Nujna bo tudi večja povezava z organi TTKS občine Kamnik in posameznimi klubi glede strokovne pomoči in vključevanje nadarjenih športnikov. Ena od glavnih akcij ŠD bo vsekakor gradnja strelšča ob osnovni šoli Stranje, ki bo služilo za pedagoško vadbo otrok, namene štaba teritorialne obrambe in za vadbo članov strelske sekcije. Delo bo treba opraviti prostovoljno, za finančna sredstva pa se bomo obrnili na svete KS, občin-

ske strelsko zvezo, delovne organizacije in TTKS ter organe občine Kamnik. Za naslednje obdobje so bili imenovani tudi vodje posameznih sekcij:

smučarska sekcija - Štefan Verovšek

nogometna sekcija - Rajko Balantič

šahovska sekcija - Franci Sitar

karate sekcija - Jože Mlakar

kolesarska sekcija - Jože Uršič

namiznoteniška sekcija - Dušan Plevel

strelska sekcija - Mirko Štirn.

Te posameznike čaka odgovorna naloga, da v celoti realizirajo sprejeti program dela in povečajo število članov. Na občnem zboru so podelili zlate značke AZS jesenskega kroša, ki ga je zelo uspešno organiziralo ŠD Jurij Libnik v okviru občine Kamnik. Zlate značke je podelil predstavnik TTKS občine Kamnik Janez Vodičar naslednjim članom: Štefanu Verovšku, Francu Galjotu, Stanki Štupar, Ivanu Kosirniku in kolektivu OS Stranje. Ob zaključku velika zahvala vsem, ki so na kakršen koli način pomagali pri delovanju ŠD. Za naslednje leto pa naprošamo vse prijatelje športa v dolini pod Kamniškimi planinami, da se vključijo v ŠD Jurij Libnik in imeli bodo organizirano vadbo v sekcijah in udeležbo na rekreativnih prireditvah.

I.

Sprejem med alpiniste

Decembra je bil v Kamniški Bistrici pri Jurju sprejem starejših pripravnikov med alpiniste. Vse teoretične in praktične vaje plezanja je prejel le en kandidat - Marjan Kaker. Dve leti je dolga učna doba, nekateri potrebujejo še več časa, da postanejo alpinisti. Zahtevamo veliko znanja in veliko vzponov. Mnogo jih na poti do alpinističnega naziva prej omaga, saj kamniški odsek slovi po svoji strogi alpinistični šoli.

Marjan Kaker je ves učen del izpitov opravil že prej, prav tako praktičnega. V Kamniški Bistrici smo samo preizkušali njegovo odpornost na vesel in zabaven način.

Ker je bil to hkrati tudi zaključek plezalne sezone, saj sedaj že teče nova sezona, smo si ogledali tudi diapozitive, ki so prikazovali

glavno delovanje alpinističnega odseka - plezanje. Ogledali smo si Himalajo, Pami, francoske Alpe, Dauphinejo, pa tudi plezanje v domačih gorah. IRENA

Udeleženci smučarskega tečaja na Veliki planini, ki so ga vodili smučarski učitelji ŠD Jurij Libnik

Termoakumulacijske peči popravljam, čistim in montiram. MATIJA ZIBELNIK, Zavrti 5, Mengeš, tel.: 737-466.

Izvajam elektroinstalacije novih gradenj in adaptacije starih stavb. JOŽE ŠVER, Zikova 3, Kamnik.

Iščem varstvo za 8-mesečnega otroka. Britvarevič Sonja, Ljubljanska 1c, Kamnik.

Vtisi s Kilimandžara

Mira Ahlin, članica Alpinističnega odseka Kamnik, se je udeležila odprave na Kilimandžaro, ki jo je organiziralo Planinsko društvo TAM - Maribor. Dosegla je lep uspeh, saj se je s prijatelji povzpela na 5895 m visoki Uhuru peak, kar je lep uspeh našega ženskega alpinizma. Takole pa je opisala svoje vtise s te uspešne odprave:

Letos v septembru je skupina planincev odšla na najvišji vrh Afrike Kilimandžaro v Tanzaniji.

V soboto, 18. septembra zvečer smo se dvignili z dunajskega letališča in naslednje jutro pristali v Arushi, letališču pod Kilimandžarom.

Črna Afrika. Najprej smo srečali gručo majhnih črnih otrok s svedrastimi lasmi in velikimi očmi. Naši kombiji so bili zelo imenitna vozila na ozki asfaltni cesti. Vozili so po levi, tako kot v Angliji. Med enopolurno vožnjo do našega »hotela« smo opazovali črede goved, nasade sisala-konoplje, kave in banan ter skupine praznne oblečenih ljudi pred nizkimi kolibami. Bila je nedelja.

Naše prvo prebivališče v Afriki so bili bungalovi, last neke Nizozemke. Ampak hrana je bila afriška. In kakor smo se sprva branili, tako nam je kasneje teknila.

Našo opremo smo razdelili v

vreče. Do višine 4700 m so jih na glavah nosili fantiči, slabo oblečeni in v glavnem bosonogi. Njihov vodja in naš vodič se je imenoval Fataeli. Z vrta »hotela« smo prvič videli oddaljena, zasnežena pobočja Kilimandžara.

Ponedeljek: Ko smo se s kombiji peljali do vstopa v narodni park, Marangu vrat, smo imeli s seboj avtoštoparko. Bila je nemška učiteljica, začasno zaposlena v Tanzaniji. Povedala nam je, da ljudje v tej deželi umirajo od lakote in bolezni, tako so revni.

Potem se je naš vzpon pričel. Deževalo je. Hodili smo po pragozdu, po blatni, položni poti. Nosači pa za nami. Po treh urah smo bili v koči Mandara (2750 m) do kože premočeni. Vseeno smo proti večeru odšli še k Maundijevemu kraterju (2780m). Zaradi goste megle pa smo še najbolj opazili visoka, z lišaji in mahom ovesena drevesa.

Torek: Ob sedmih nas je Fataeli zbudil tako, da nam je prinesel čaj v postelje na skupnih ležiščih. To je delal nato vsako jutro in nam je bilo zelo všeč.

Tega dne smo še kako uro hodili skozi vlažni pragozd, potem pa se je nenadoma odprla peč nam valovita, travnata pokrajina. Pomislili smo, da je bil Hemingway nemara tu nekje, ko je pisal zgodbo »Sneg na

Kilimandžaru«. Malo više so rasla tista značilna drevesa, Senecio cottonii, ki so kot malo preveč rejene palme z malo preveč mahedravim šopom listov na vrhu.

Horombo hut (3725 m), nasledje koč ob vznožju Kiba in Mawenzija, je bilo naša naslednja postojanka.

Sreda: Dan aklimatizacije. Odšli smo na Mawenzi tarn (4315 m). To je bivač pod Mawenzijem. Med potjo nas je zajel snežni vihar. Hladno in vetrovno je bilo.

Četrtek: Iz Horombo hut smo odšli proti Kibo hut (4700 m). Za sabo smo pustili »last Wather« in pokrajina je postala pusta, rdeče-rjava peščena plošča. Hodili smo počasi. Mimo nas so hiteli naši bosonogi nosači. »Džambo«, so pozdravljali. »Živjo« smo odgovarjali.

Petek: Malo nas je pričela boleti glava, nekateri so bruhal, nekateri so se slabo počutili in so bili sitni. Zaradi višine.

Od enih zjutraj smo se razvrtili po pobočju. Začeli smo se počasi vzpenjati. Dihali smo pa na hitro. Fataeli je prepeval. Noseči so kadili. Pa jim je nekdo iz skupine takoj povedal, da je tu tudi zato, da bi bil na svežem zraku in se mu nikakor ne zdi prav, da sedaj, ko mu ga primanjkuje, nekdo še tega svinja s cigaretinim dimom.

Na rob kraterja, Gillmans (s

Point (5685 m) smo prišli vsi. Bili smo utrujeni in srečni. Po sprva monotoni hoji, v nočnih in zgodnjih jutranjih urah smo doživeli prelep sončni vzhod iz za Kibovega starejšega brata Mawenzija. Razgled iz Gillmans Pointa nas je prevzel. Veliki severni ledenik je v 30-meterskih stopničastih odmorih padal proti dolini. Na drugo stran smo se za kratek čas lahko razgledali po zasneženi notranjosti kraterja. Kmalu je megla zagnila razgled. Nekaj se nas je po robu kraterja podalo na najvišji del roba Uhuru peak (5895 m). Tu v snegu leži spominska plošča z besedami Juliusa Nierereja in letnico 1961. Takrat je namreč Taga-

njika postala svobodna. (L. 1964 pa sta se Taganjika in Zanzibar združila v Tanzanijo.)

Poslikali smo se in hitro se ustavili do koče Kibo. Malo smo si odpočili in se najedli, nato pa odhiteli na Horombo hut.

Sobota: Spet je lilo in čisto premočeni in blatni smo se privlačili v dolino. Poslovili smo se od nosačev. Darovali smo jim kake pol naše prtljage, oni pa so nam zapeli čudovito planinsko pesem »Kibo, Kibo«. Tako je to minilo.

Pred sabo pa smo imeli še nekaj dni in šli smo na fotosafari. Ampak ta divjina pravzaprav ni bila tako strašna kot smo pričakovali, čeprav so se opice gugale po drevju, bivoli

poležavali ob jezercih, splašala se je jata flamingov in so nas žirafe zvedavo gledale. Slonov pa ni bilo, čeprav smo jih čakali. Potem smo nakupili majhne črne slone iz ebenovine v spomin.

Ko smo odhajali bi nam bilo še bolj dobro, če si ne bi mislili, da se bomo sem nekoč pač še vrnili. Kmalu po vzletu letala smo zaslišali: »Tale je pa sedaj za osvajalce Kilimandžara,« in pilot je dvakrat zakrožil nizko nad pogorjem. Mawenzi in Kibo sta bila v soncu, čisto blizu in tako lepa, kot še nikoli. Kdo le bi to lahko pozabil? Takrat nikomur več ni bilo žal ne denarja ne časa.

MIRA AHLIN

Ženska ekipa z mentorjem Slavkom Šuštarjem

Ne damo se kar tako...

Društvo upokojencev v Kamniku organizira za svoje člane različne aktivnosti. Trenutno je delo nekoliko ohromljeno zaradi obnavljanja društvenih prostorov, nekatere dejavnosti pa kljub temu teko brez zastoja, zlasti kegljaštvo. Zelo aktivna je kegljaška sekcija, ki vključuje v svojih vrstah moške in ženske – upokojenke. Kar lepo število jih je.

Ženska ekipa, še relativno majhna in mlada v tem sportu in še brez posebnih izkušenj, se je konec novembra udeležila republiškega tekmovanja za prvenstvo ženskih ekip in posameznic v Sloveniji in dosegla **odlično 3. mesto**.

Nasmejane in zadovoljne so prinesle svoj pokal na kegljišče v Kamniku in pozele polno priznanja.

Na tem tekmovanju so dosegle:

1. mesto tekmovalke iz Ljubljane
2. mesto tekmovalke iz Kočevja
3. mesto tekmovalke iz Kamnika

Tudi v tekmovanju posameznic (50

lučajev) je kamniška tekmovalka (Simšičeva) dosegla solidno 4. mesto.

Doseženi rezultati so moralna spodbuda in obveznost za krepitev kegljaštva za še večjo učinkovitost in za vključevanje upokojencev v vse zvrsti športa in drugih aktivnosti na Kamniškem.

Društvo ob tej priložnosti ponovno vabi vse upokojence, da se včlanijo v tiste dejavnosti, ki so primerne njihovi starosti in fizičnim sposobnostim.

ST. S.

Kako gre v klasični kombinaciji

Sneža ni, priprave smučarjev, posebno tekmovalcev, na zimsko sezono pa so intenzivne, čeprav bolj »v poletnih razmerah«. Da bi preizkusili sposobnosti svojih tekmovalcev in s tem pregledali rezultate letnih priprav, so 12. decembra organizirali v smučarskem društvu Strahovica iz Sela pri Vodica tekmovalce v klasični kombinaciji, na katero so povabili tudi tekmovalce drugih društev. To pregledno tekmovanje je minilo v »letnih« razmerah; skoki so bili na 20 m plastični skakalnici, tek na 4 km pa na rolkah. Med pionirji je zmagal Tomaž Čibašek, SD Strahovica, ki je zbral 365 točk, pri članih pa Peter Pibernik, vp Škofja Loka, zbral je 428,3 točke. Najmlajši tekmovalac 8-letni Boris Čebulj je na vprašanje, kaj pričakuje od letošnje zime na kratko odgovoril: »Veliko snega in dolge počitnice.«

P. K.

Novoletni turnir v namiznem tenisu

Namiznoteniška sekcija ŠD Jurij Libnik je 26. decembra lani organizirala novoletni turnir v namiznem tenisu v telovadnici osnovne šole Stranje. Tekmovalca sta prejela diplome, dva zadnje uvrščena tekmovalca pa tolažilne nagrade. Razveseljivo je, da se je prvega tovrstnega turnirja po daljšem času udeležilo toliko tekmovalcev. Pričakuje mo, da bo še naslednji turnir uspešnejši in da bo namiznoteniški šport v Stranjah pridobil status veljavo in nove simpatizerje.

Prvi trije tekmovalci so poleg diplom prejeli tudi skromne pokale, ki jih je podelil predsednik ŠD Jurij Libnik Ivan Kosirnik. Četrto in petouvrščena tekmovalca sta prejela diplome, dva zadnje uvrščena tekmovalca pa tolažilne nagrade. Razveseljivo je, da se je prvega tovrstnega turnirja po daljšem času udeležilo toliko tekmovalcev. Pričakuje mo, da bo še naslednji turnir uspešnejši in da bo namiznoteniški šport v Stranjah pridobil status veljavo in nove simpatizerje.

Občni zbor teniškega kluba

Čeprav je do teniške sezone še daleč, se bomo pravočasno pripravili nanjo, zato se bomo zbrali na občnem zboru že 13. januarja ob 17. v OŠ Frana Albrehta. De-

la je v klubu precej, zato je še kako potrebno, da člani s svojo udeležbo pripomorejo k boljšemu delu in celovitejšim pripravam na novo sezono.

I. H.

Odbojcarski odmevi

ZAMEJSKI SLOVENC V KAMNIKU

21. novembra so se tradicionalnega turnirja prijateljstva ob dnevu republike zopet udeležili naši zamejski bratje, odbojkarji »Juventine« iz Štandreža pri Gorici. Vse udeležence, še posebej pa goste, sta toplo pozdravila sekretar občinske konference SZDL Kamnik. Jože Zagorc kot tudi predsednik OK Kamnika ing. Roman Pogačar. Kamniški člani so bili sicer premočan nasprotnik vsem ostalim ekipam, ki so se razvrstile takole: 2. mesto P. Črnuče, 3. mesto OK Brezovica in 4. mesto Juventina. V bodoče bo treba tak turnir organizirati v osrednji veliki športni dvorani in ne dopustiti, da se gostovanje naših zamejcev preseli na Duplico, na sicer lepo, vendarle za take vrste dogodek, le periferno sceno.

KAMNIČANI PREMAGALI TRETJE-UVRŠČENE V II. ZOL

11. december 1982 nam bo ostal dolgo v spominu. Ta sobotni večer so prišli v Kamnik gostovat Šempetrčani iz Savinjske doline. Bila je to tekma zadnjega kola jesenskega dela v II. zvezni odbojcarski ligi – zahod. Že pred tekmo je bilo očiščeno v veliki športni dvorani pri OŠ F. Albrehta naelektrono. Veliko, veliko gledalcev je dalo slutiti, da gre za veliki derby. V kolikor bi člani I. ekipe OK Kamnika to tekmo dobili s 3:0 bi zasedli 3. mesto jesenskega dela, z zmago pa bi se z enakim številom osvojenih točk kot jih je imel Šempeter, to je

10. povzpeli na še vedno odlično 4. mesto.

Že pred začetkom, pri ogrevanju, je bilo videti, da so igralci nervozni, zlasti Kamničani. Gostje so silovito začeli in kmalu vodili s 7:2, 11:6. Domači so sicer v sredini skoraj izenačili na 11:10, vendar pa so do konca prvega niza uspeli osvojiti le še 2 točki. Če se bi takšna igra nadaljevala, ni bilo pričakovati nič dobrega. V drugem nizu pa je nastopil preobrat. Domačinom se je odprlo. Kaj hitro so povedli s 4:0 in na 11:5. Proti izjemno dobrim servisom kapetana Tadića gostje niso in niso našli uspešne rešitve in do novega niza so si priigrali le še eno točko. Tudi tretji set je minil v premoči Kamničanov, saj so se razigrali tudi tolkači, med katerimi sta zlasti prednjačila Bogo Logar in Štrajhar. Gostje so se sicer precej bolj upirali kot v drugem nizu, saj so že vodili s 5:2, da bi jim nato Kamnik »ušel« na 12:6 in zmagal s 15:12. V dvorani je bučalo od navdušenja. Gostje so bili strti, osvojiti še en niz ne bo problem! Pa zopet ni bilo tako. Iz nerazumljivih vzrokov so v četrtem nizu kamniški fantje povsem klonili. Skoraj nobena akcija jim ni več uspela, gostom vsaka. To se pač dogaja v odbojki. Razburjenje v dvorani je bilo pri vrelišču. Kaj bo sedaj, se bo že dobljena tekma končala z zmago gostov? Nekateri najbolj živčni gledalci in tisti s slabim srcem so iz varnostnih razlogov zapustili dvorano, mnogi so med odmorom šli ven na par korakov oz. na kakšen dim za sprostitev. In res, že čez nekaj minut se je pričela velika drama, kakršno bi mogel napisati le najboljši dramatik. Gledalci so bili kot okameneli, Kamničani so neučinkovito igro iz četrtega niza nadaljevali tudi v petem. Gostje so hitro povedli s 4:0 na 8:3. Po menjavi strani igrišča so Šempetrčani rezultat še poovrhili na 9:3. Kazalo je že, da je vse izgub-

ljeno. Toda ne, Kamničani »prihajajo k sebi«, obupno se trudijo, da bi obrnili tok dogodkov na igrišču. Z nekaj energičnimi smeti veterana Štrajharja, pa tudi Kajzerja, Logarja, Zupana je rezultat znižan na 6:9. Vendar gostje se ne dajo, povisajo na 11:6. Kamnik zahteva time out (pol minute odmora), osvoji servis in točko. Občinstvo je na nogah, prične se huronsko navijanje. Kljub temu gostje osvojijo še 12. točko. Zopet servis za Kamnik. Navijači so v ekstazi, ali se dogaja nemogoče? ... da! Naši so končno dobili krila, vsi so odlični, Zupan podaja kot »profesor«, kanonada deluje, Tadić s servisi »mori«. Razlika na semaforju se je 12:12, pa 13:12. Še eno točko in zmaga je naša? Vendar gostje ne popustijo, tudi oni imajo odlične igralce Račnika, Jelena, Mlakarja, Kladnika, Lazarja, Kuglerja... Rezultat izenačijo. Kamnik si je vzel še pol minute odmora, vendar v dvorani vse vre, zvesti gledalci vedo, da sedaj bolj kot kdajkoli lahko pomagajo našim fantom. Hitro je zopet servis naš, nato lep udarec mladega Petra Hribarja in še slabo sprejet servis pri gostih in zmaga je bila »kamniška«. Nad 200 gledalcev je zadovoljno zapuščalo dvorano, medtem ko sta sodnika, glavni Mišmaš iz Novega mesta in drugi Jurjec iz Ljubljane, z drgetajočimi rokami od razburjenja podpisovala zapisnik, ob hkratnem »poslušanju« pikrih opazk nekaterih Šempe-

trovcev, katere je na vso moč miril njihov odlični trener Štorman.

ŽE TRETJA KAMNIČANKA ODBOJKARSKA REPREZENTANTKA

Za slavno Tilko Završnik-Gajšek, ki je bila dolga leta igralka in celo kapetan jugoslovanske reprezentance in nato Marto Stele, tudi slovensko reprezentantko, smo dobili Kamničani v mladi, še ne osemnajstletni Meliti Slabaj na še eno. Melita je namreč ob dnevu republike nastopila v Novem Sadu na turnirju republik in pokrajin za slovensko reprezentantko mladink kot tretja podajalica (playmaker). Na tem neuradnem državnem prvenstvu so slovenske mladinke in mladinci zasedli odlično 2. mesto za Hrvašo oz. BiH.

ŽELJE 1. MOŠTVA V NOvem LETU 1982

Poleg ostalih je največja, da bi lahko trenirali vsaj trikrat tedensko, poleg ponedeljka in srede še ob četrtek v telovadnici ob zdravstvenem domu in to ob uri, ko vsi lahko pridejo na trening to je od 19–21. ure in ne od 16.–17.30, ko jih je polovica še v šoli oz. po službah. Verjetno ZTKO z malo dobre volje to ne bo težko uresničiti, saj je odbojka prednostna panoga v občini in so na ta termin sedaj razporejene kadetinske rokometiške oziroma maloštevilne rekreativke krajevne skupnosti, ki bi svojo rekreacijo morda lahko združile ob petkih od 18.30–20. ure z rekreativci iz zdravstvenega doma in bo tako telovadnica vselej polno zasedena. Morda še pripomba, da večina ekip v II. zvezni ligi ne trenira samo trikrat ampak štirikrat tedensko.

MILAN WINDŠNURER

MLADINCI – ZMAGA IN PORAZ PROTI NOVOMEŠČANOM

Mladinci OK Kamnika so pričeli s tekmovanjem za prvenstvo SRS sezone 82/83. Tekmovanje se najprej odvija po območjih. Naši tekmujejo v ljubljansko-novomeškem, kjer se je prijavilo 7 ekip. Te so bile razdeljene v dve skupini: Kamnik, Pionir (N. m), Črnuče v eno in P. Narodni dom, Brezovica, D. Logatec in Kočevje v drugo skupino, 18. in 26. decembra sta bila v naši skupini dva

turnirja in sicer prvi v Kamniku, kjer so kamniški mladinci z odlično igro premagali Novomeščane z 2:1, Črnuče pa 2:0. Drugi turnir v Novem mestu je bil uspešnejši za Dolenjce (2:0), dočim so Črnučani našim klonili z 2:1 tudi še drugi. Tretji turnir bo v Črnučah in prvi dve uvrščeni ekipi se bosta pomerili v območnem finalu s prvima dvema iz druge skupine.

NAŠIM DRUGO MESTO YU-POKALA V SLOVENIJI

Kamniško prvo moštvo je v tekmovanju za jugoslovanski odbojcarski pokal za leto 1982 doseglo v Sloveniji absolutno 2. mesto, kar je dosedaj njihov največji uspeh sploh. Kot prvaki ljubljansko-novomeškega območja, kjer so po vrsti premagali Črnuče, P. Narodni dom (Lj.) in nato še odličnega »Pionirja« iz Novega mesta, so v polfinalu Slovenije doma premagali člana 1 B zvezne lige, renomirani Bled s 3:2. S to zmago so si zagotovili nastop v slovenskem finalu, kjer so 28. septembra 1982 v veliki športni dvorani v Kamniku, polni odbojcarskih navdušencev iz vse Slovenije, nastopili proti ligasu I. A zvezne lige, mariborskemu Stavarju, ki je pravzaprav slovenska članska reprezentanca. Razlika v kvaliteti dveh lig med I. A. zvezno in II. zvezno ligo je bila seveda prevelika, da bi lahko Kamničani v tem dvoboju upali na karkoli, vendar pa jim je že prvenstveni nastop proti tako velikemu, čeprav morda le malo preveč »spoštovanemu«, nasprotniku bil lahko v veliko čast.

Zimski vzponi plezalne šole

Po daljšem slabem vremenu v decembru so bile vremenske razmere ob začetku letošnjega leta spet primerne za ture v gore. To je izkoristila tudi kamniška plezalna šola, ki se je zbrala 1. januarja zvečer na Kamniškem sedlu. Ker snežne razmere niso bile ravno idealne – ali je bilo poledenelo, skale so bile prevlečene s tanko plastjo ledu ali požleda ali pa je bil sneg suh, ponekod zbit od vetra tudi v nevarne klože – so upoštevajoč vse varnostne ukrepe vsi udeleženci plezali le po eno smer.

Tako so se 2. januarja Darja Jenko, Andrej Nadevšnik in Marko Prezeli skupaj z Malešičem in Pavličem povzpeli po desni varianti severne grape (I) na Brano in nato sestopili po isti smeri. Boštjan Griljc in Genadij Štupar sta skupaj s Kemperletom preplezala zgornji stebel v Brani (II–III), Stane Močnik in Rado Nadevšnik pa s Pollakom Grapo med spodnjim in zgornjim stebelom (III–). Danilo Golob je s Kemperletom in Pollakom splezal Severno grapo (I) v Brani in nato sestopil po deseti varianti te

smeri. Naslednji dan so se vsi razen Štuparja in Goloba povzpeli še po normalni poti na Planjavo in nato sestopili po Grapi skozi Okno (I) v zeleniških Špičah na Petkove njive. BOJČ

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Milhevc – strokovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage sestre in tete

ANGELCE PLAHUTNIK

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, znancem in sosedom za darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Staretu za požrtvovalno zdravljenje. Hvala društvu upokojencev Kamnik, pevcom za zapete pesmi in g. župniku za opravljeni obred.

Žalujoči:

vsi njeni

Kamnik, januar 1983

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

IVANA BALOHA

Jakopičeva 14, Duplica

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem, znancem in vsem njegovim in našim sodelavcem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala predstavniku DO »STOL« za poslovljene besede ob odprtem grobu, dr. Kocjanovi za takojšnjo pomoč, gasilskim društvom občine Kamnik, posebej pa še gasilskemu društvu »Stol«. Zahvaljujemo se tudi pevcom in pihalni godbi Solidarnost. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči:

žena Marija, sinova z družinama, bratje, sestre in drugo sorodstvo

Duplica, januar 1983